

இதழ்: 10 & 11
பெப்குவரி
1995

கீட்ச

தமிழ் தகவல் நடுவத்தின் மாதாந்த வெளியீடு

- பிரித்தானியாவில் அரசியல் தஞ்சம் கோருபவர்களின் இன்றைய நிலை..... 02
- பிரிவினை, தேசிய கெரில்லா இயக்கங்கள், சமாதானம்..... 04
- புத்தக மதிப்பீடு
புலம்பெயர்ந்த தமிழர் நலமாநாடு - சிறப்பு மலர்..... 12
- ஐரோப்பாவில் அகதிப் புகலிடம்: ஓர் அறிமுகம்..... 15
- போர் அல்லது முரண்பாடு விளைவுகளின் உண்மைக் கணிப்பு..... 21

படம்: ஸ்பீபன் சம்பியன்

பிரித்தானியாவில் அரசியல் தஞ்சம் கோருபவர்களின் இன்றைய நிலை

தமிழ் அகதி விண்ணப்பதாரர்களை இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்புவதற்கான முயற்சியில் பிரித்தானிய அரசின் உள்நாட்டு அலுவலகம் தற்பொழுது தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. 1993ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட அகதி அந்தஸ்த்து மேன்முறையீடு சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தின் கீழ் பரிசீலிக்கப்படும் அகதி விண்ணப்பங்கள் யாவுமே உள்நாட்டு அலுவலகத்தினால் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. தவிர்க்க முடியாததும் இரக்கத்திற்குரியதுமான சூழ்நிலைகளை உடைய விண்ணப்பதாரர்கள் மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்காய் அமைந்து விசேட அனுமதியை பெறக்கூடும். ஆனால் நடைமுறையில் இவ்வகைச் சூழ்நிலைகளை நிரூபிப்பது என்பது மிகவும் கடினமானது என்பதை உள்நாட்டு அலுவலகத்துடன் தொடர்பு கொள்பவர்கள் அறிவர்.

உள்நாட்டு அலுவலகம் 1993ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதத்திலிருந்தே தமிழ் அகதி விண்ணப்பதாரர்களுக்கு அதுவரை கொடுத்து வந்த விசேட அனுமதியை வழங்காது நிறுத்தி விட்டது என்று சட்டத்தரணிகளும் அகதி தாபனங்களும் கூறி வருகின்றன. பிரித்தானிய தமிழ் அகதிகள் நடவடிக்கைக் குழுப் பிரதிநிதிகள் உள்நாட்டு அலுவலக உயர் அதிகாரிகள் இருவரை சந்தித்து உரையாடியபோது தமிழ் அகதி விண்ணப்பதாரர்கள் பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காகவே பிரித்தானியாவிற்கு வருவதாக கூறியுள்ளதாக அறியப்படுகிறது. இதனை மறுத்துக் குழுவின் பிரதிநிதிகள் விவாதித்தபோதும் அவ்வதிகாரிகள் தம் நிலையினை மாற்றும் போக்கினைக் காணக்கூடியதாக இருக்கவில்லை. இப்படியான ஒரு நிலைப்பாட்டினையே தமிழ் சட்ட அறிஞர்கள் சங்கத்தினர் உள்நாட்டு அலுவலர்

கள் சந்திப்பின் போதும் காணக்கூடியதாக இருந்ததாகக் கூறினார்கள். இவ்வாறு உள்நாட்டு அலுவலகம் விசேட அனுமதியை திடீரென வழங்காது விட்டதற்கு அடிப்படையாக இருக்கும் காரணங்கள் எவையெனப் பார்ப்பது இங்கு அவசியமாகின்றது.

தமிழ் அகதி விண்ணப்பதாரர்களுக்கு தற்போது கொடுக்கப்படும் தமது நிராகரிப்பிற்கான காரணங்கள் அடங்கிய கடிதங்களில் பின்வரும் காரணங்கள் உள்நாட்டு அலுவலகத்தால் தரப்படுகின்றன.

1. சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு வாழும் தனது பிரளையை - அவர் தமிழ் இனத்தவரோ இல்லையோ - பாதுகாப்பதற்கான நல்லெண்ணத்தை இலங்கை அரசாங்கம் கொண்டுள்ளது. ஒழுங்கீனம் முன்பு நிலவிய போதும் அதனைக் கட்டுப்படுத்த இலங்கை அரசாங்கம் பலவித நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றது. இதனுள் சமூக அரசியல் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளும் அடங்கும். எனவே தமிழரோ அன்றி வேறொருவரோ 1951ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட அகதிகளின் அந்தஸ்து பற்றிய பேராயத்தின் கீழ் தனது இனம், இனவழிப்பிற்குள்ளானது என்ற வகையில் அகதி அந்தஸ்து கோர அருகதையற்றவராவர்.

2. இலங்கை அரசின் பாதுகாப்புப் படையினர் முக்கியமாக 1988-1990ஆம் ஆண்டிற்கிடையில் நிகழ்த்திய மனித உரிமை மீறல்களை உள்நாட்டு அலுவலகத்தினர் அறிவர். ஆனால் இலங்கை அரசானது தற்போது இவ்வகையான மீறல்களில் ஈடுபடாவண்ணம் பாதுகாப்புப் படையினரைக் கட்டுப்படுத்தி உள்ளதோடு மீறியோரிடற்கு எதிராக சட்ட நடவடிக்கையும் எடுத்துள்ளது. மேலும்

சுதந்திரமான மனித உரிமை ஆணைக்குழு ஒன்றினையும் இலங்கை அரசு நியமித்துள்ளது. இவ்வாணைக்குழுவிடமிருந்து தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளோரைப் பற்றிய விபரங்களை மக்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம். தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளோருக்கு சட்ட உதவிகளையும் அக்குழு வழங்குகிறது.

3. தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளோர்களை மீளக் குடியமர்த்தல், மறுவாழ்வளித்தல் ஆகியவற்றிற்கான சபை மூலம் இலங்கை அரசானது தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளோர்களில் சட்ட விரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாதவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து விடுதலை செய்கின்றது.

4. செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் அனைத்துலகக் குழு காணாமற் போனோர் பற்றிய ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நடவடிக்கைக் குழு, சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை ஆகிய ஸ்தாபனங்கள் இலங்கைக்கு வருவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் பொலிஸ் மற்றும் ஆயுதப்படையினரிடையே ஒழுங்கு பொறுப்புத்தன்மை சம்பந்தப்பட்ட புதிய உணர்வினை அறிமுகப்படுத்தக் கூடியதாக உள்ளது. மேலும் அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் உயர் ஸ்தானிகருக்கும் தனது பூரண ஒத்துழைப்பை இலங்கை அரசு வழங்குகின்றது.

5. இலங்கை அரசானது மனித உரிமை சம்பந்தப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அனைத்து நிறுவனங்களுடனும் ஒத்துழைத்து வருகின்றது.

6. இலங்கையின் வட-கிழக்குப் பகுதியிலேயே மோதல் இடம் பெறுகின்றது. நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் சாதாரண நிலைமையே காணப்படுகின்றது. 1989ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாட்டின் நிலைமையைத் தொகுத்து நோக்கும்போது பொதுப்படையாக முன்னேற்றமே பெறப்படுகின்றது.

7. இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டவர்கள் அரசின் உபத்திரத்திற்கன்றி அரசினால் இடைஞ்சலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதாக அறியப்படவில்லை.

8. கொழும்பில் பொலிசாரினால் தமிழ் இளைஞர்கள் பெருமளவில் விசாரணைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டும் தடுத்து வைக்கப்பட்டும் வருகின்றனர். ஆனால் நாட்டில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டவும், பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவோரைக் கண்டு பிடிக்கவும் இவ்வகை விசாரணைகளும் தடுத்து வைத்தலும் இலங்கை அரசினால் எடுக்கப்படுவது தவிர்க்க முடியாததே. இவ்வகை விசாரணையும் தடுத்து வைத்தலும் ஐக்கிய நாடுகளின் பேராயத்தின் கீழ் ஆக்கினை, அடக்குமுறையாக கணிக்க முடியாது.

9. கொழும்பிலும் வட-கிழக்குத் தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களிலும் பெருந்தொகையான தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் சிங்களவர்களினால் உபத்திரப்படுத்தப்படவில்லை. பகைமைப்படுத்தப்படவுமில்லை. 1983ஆம் ஆண்டின் பின் குறிப்பிடத்தக்க இனக்கலவரமும் நிகழவில்லை. அப்படியொரு நிலை ஏற்படாதிருக்க இலங்கை அரசு தன்னாலானவற்றைச் செய்கின்றது. தமிழர்களுக்கெதிரான பாடுபாடும் இப்பொழுது இல்லாத தோடு பல தமிழர்கள் வியாபாரத்துறையிலும் முன்னணியில் உள்ளனர். இந்நிலையில் இலங்கையின் தென்பகுதித் தமிழர்கள் வாழ்வதற்குப் பாதுகாப்பான பிரதேசமாகும்.

10. மாற்று இயக்கங்களினால் தமது உயிருக்கு ஆபத்து எனக் கூறப்படுவதும் ஐக்கிய நாடுகளின் பேரா

யத்தின் கீழ் அகதியாகக் கணிக்கப்படுவதற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. இலங்கை அரசானது இவ்வியக்கங்களின் செயல்களைத் தெரிந்திருந்தும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது அல்லது அவ்வகைச் செயல்களிலிருந்து விண்ணப்பதாரரைக் காப்பாற்ற இயலாத நிலையில் இலங்கை அரசு இருந்தது என நிரூபிப்பது மூலமே பேராயத்தின் கீழ் வர முடியும்.

11. சுவிற்சலாந்து, ஒல்லாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி ஆகிய நாடுகளும் அகதி விண்ணப்பதாரர்களை திருப்பி அனுப்ப எண்ணுகின்றது.

இப்படியே இன்னும் பல காரணங்கள் உள்நாட்டு அலுவலகம் கூறிக்கொண்டே போகின்றது. இந்நிலையில் அகதி விண்ணப்பதாரர்கள் தமது விண்ணப்பங்களை உள்நாட்டு அலுவலகம் நிராகரிக்காமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் உடனடியாக ஈடுபடுதல் அவசியமாகின்றது. உண்மையில் அகதி விண்ணப்பம் கோரிய நாளிலிருந்தே அக்கறை கொண்டு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்திருப்பின் மேல் விசாரணைகளுக்கு விண்ணப்பதாரர் போகும்போது தமது வழக்கினை வெல்லக் கூடிய சாத்தியம் அமையும் என்பது அகதி அந்தஸ்தை பிரதிநிதித்துவம் செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளோரின் கருத்து.

இத்தகுந்த நடவடிக்கைகள் என்பது இரு வகையில் அமையலாம். முதலாவது முன்குறிப்பிட்ட நிராகரிப்பிற்கான காரணங்களுக்கு எதிராக தத்தமது விண்ணப்பத்தினை நியாயப்படுத்தக்கூடிய வகையில் தயார்ப்படுத்தல். கூடவே அதற்கான ஆவணங்களையும் பெறுதல். தனது உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுவதற்குரிய காரணங்கள் அனைத்தையும் விபரமாகத் தெரிந்து கொள்ளல். இலங்கையில் அண்மைக்காலம் வரை நடைபெற்ற மனித உரிமை மீறல்கள், அரசியற் சம்பவங்கள் என்பனவற்றை அறிந்திருத்தல். மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்தையும் பற்றி உள்நாட்டு அலுவலகத்திற்கு அல்லது குடிவரவு அதிகாரிக்கு உரிய முறையில் சமர்ப்பித்தல்.

அடுத்து பிரச்சார வேலைகள் மூலம் பிரித்தானிய அரசைத் தனது கொள்கையை மாற்றும்படி செய்ய வைப்பது. இது பலரும் ஒருமித்து எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையாகும். மற்றவர்கள் செய்வார்கள், நாம் பேசாதிருப்போம் என்றிராது எல்லா விண்ணப்பதாரர்களும் ஒன்று சேர்ந்து உடனடியாக செயற்பட வேண்டும்.

விண்ணப்பம் ஒன்று நிராகரிக்கப்பட்டதன் பின்பு இடம் பெறும் மேன்முறையீடு முதலில் விசேட நடுவாளர் ஒருவரால் விசாரிக்கப்படும். இவ்விசாரணையில் அனைத்து ஆவணங்களும் சமர்ப்பிப்பதோடு மேன்முறையீட்டாளரும் சாட்சியமளித்தல் நன்று. இவ்விசாரணையே அடுத்து இடம்பெறும் விசாரணைகளுக்கு அடிப்படையாக அமைவதால் இவ்விசாரணைக்குப் போகுமுன் மேன்முறையீட்டாளர் தமது வழக்கினை நன்கு தயார்படுத்திச் செல்ல வேண்டும். விசேட நடுவாளரினால் மேன்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டின் இதன்பின் மூவர் அடங்கிய முறைமன்றுக்கு மேன்முறையீடு செய்யலாம். முன்மன்றின் பின்பு, உயர் நீதிமன்றம், மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம், பிரபுக்கள் சபை என்பனவற்றிற்கு முன்பாகவும் செய்யலாம். ஆனால் இவைகள் முன்போவதற்கு பலமானதும், விவாதிக்கத்தக்க துமான ஆதாரங்கள் வழக்கில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். அப்படியில்லாத வழக்குகளை மேன்முறையீட்டிற்குக் கொண்டுபோக இயலாதென வழக்குரைஞர்கள் கூறுவர். எனவேதான் ஆரம்பத்திலேயே தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுப்பதன் மூலம் பலமானதும் விவாதிக்கத்தக்கதுமான ஆதாரங்களை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். □

சர்வதேச தமிழ் மன்றத்தின் வெது ஆண்டு விழா பட்னி Leisure நிலையத்தில்
12.06.94 நடைபெற்ற போது Adrian Wijemanne ஆற்றிய சிறப்புரை

பிரிவினை, தேசிய கொரில்லா இயக்கங்கள், சமாதானம்

பிரிவினை

பிரிவினை என்று இங்கே குறிக்கப்படுவது தம்மைத் தனி இனம் என அடையாளம் காட்டி ஒரு குறிப்பிட்ட பரப்பைத் தமக்குரியது எனக் கோரும் மக்கள் பிரிவினர், அந்நிய ஆட்சியிலிருந்து பிரிந்து செல்வதைக் குறிக்கும். பிரிவினை வரலாறு நீண்டதும் எங்கும் பரந்ததுமாகும். உரோம சாம்ராஜ்யத்தின் சரிவும் வீழ்ச்சியும் என்ற நூலில் Edward Gibbon அவர்கள் உரோமர் ஆட்சிக்கு எதிரான “காட்டுமிராண்டி” மக்கள் குழுக்களின் பிரிவினைப் போராட்டங்களைப் பட்டியலிட்டுள்ளார். இப்போராட்டங்களுடன் உரோமர் மத்தியில் நிலவிய ஊழலும் சேர்ந்துகொண்டபோது வரலாற்றில் காணப்பட்ட மிகப்பெரிய சாம்ராஜ்யத்தை வீழ்ச்சியடையச் செய்தது. எனவே பிரிவினையென்பது புதியதோர் முனையல்ல; அதற்கு நீண்ட பாரம்பரியம் உண்டு, அத்துடன் மக்கள் மட்டத்தில் இயல்பானதும் ஒன்றாகும்.

பல்வேறுபட்ட மக்களை ஒன்றிணைத்த சாம்ராஜ்யங்கள் வீழ்ச்சியுறுவதற்கு பிரிவினை வழிகோலியமை புரிந்துகொள்ளக் கூடிய ஒன்றே. எனினும் பல்வேறு பட்ட மக்களைக் கொண்ட அரசுகளும் பிரிவினையின் தாக்கத்திற்குட்பட்டன. இவ்வாறான தாக்கத்தை பிரித்தானிய அரசும் மிக அண்மையில் கண்டுள்ளது. பிரித்தானியாயாவும் அயர்லாந்தும் இணைந்த ஐக்கிய ராச்சியம் ஒற்றை ஆட்சியாகவும் சாம்ராஜ்யத் தாய்நாடாகவும் விளங்கிற்று. பிரிவினை தலைதூக்கியபின் சாம்ராஜ்யமும் ஒற்றையாட்சியும் உடைந்து போயின.

அயர்லாந்துத் தீவின் குடிமக்கள் இன ரீதியில் ஆங்கிலேயருடன் வேறுபட்டவர். மொழி, சமயம், கலாச்சாரத்திலும் வேறுபாடு கொண்டவர். இவ்வினங்களிற் கிடையேயான வேறுபாடு எமது நாட்டில் நிலவுவதை மனக்கண் முன் நிறுத்துகின்றது.

பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யத்தில் பிரிவினை 18 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தலைதூக்கிற்று. தற்போதைய ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் வட அமெரிக்காவில் அன்று 13 குடியேற்றங்களாக நின்று பிரிவினையில் வெற்றியடைந்தன. இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அவுஸ்திரேலியா, கனடா, நியூஸிலாந்து ஆகிய காலனித்துவ நாடுகளும் பிரிந்துபோய் டொமினியன் அந்தஸ்துப் பெற்றன. இரண்டாவது உலகப்போரின் பின் பிரிவினைப் போக்கு வேகமடைந்து இலங்கையும் அதிக முயற்சியில்லாமலும் வரவுள்ள பலாபலன்கள் பற்றிய சிந்தனையில்லாமலும் பிரித்தானியா சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்து சென்றது.

நாடுகள் பிரிந்து செல்வது கடல் சார்ந்த சாம்ராஜ்யமான பிரித்தானியாவைப் போலவே தரைசார்ந்த அவுஸ்திரேலியா - ஹங்கேரி, ஒட்டோமன் சாம்ராஜ்யங்களையும் பாதித்தது. இந்த சாம்ராஜ்யங்கள் எதிர்நோக்கிய அத்தீத தேசிய உணர்வுகள் முதலாம் உலகப் போரை ஏற்படுத்தின. போர் முடிவில் ஏற்பட்ட வேர்செயில்ஸ் உடன்படிக்கைப்படி சமீப கிழக்கு, போல்கன், கிழக்கு ஐரோப்பியப் பகுதிகளில் பல்வேறு தேசிய அரசுகள் தோன்றின.

இரண்டாவது உலகப் போரின் பின் காலனித்துவப் பின்னடைவின் படி பிரிவினை முன்னெடுக்கப்பட்டு பிரித்தானிய, பிரெஞ்சு, போர்த்துகேய, ஒல்லாந்தர் சாம்ராஜ்யங்கள் சிதறிப்போய் ஆசியாவிலும், ஆபிரிக்காவிலும் சுதந்திரமடைந்த பெருந்தொகையான அரசுகள் நிறுவப்பட்டன. காலனித்துவ நாடுகள் சுதந்திரமடைவதற்கான காரணம் தார்மிகக் காரணமாக சுயாட்சி உரிமை அப்போது எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. எனினும் சுயாட்சி உரிமையை முன்வைத்து சுதந்திரமும் தன்னாதிக்கமும் பெற்ற முன்னைய காலனித்துவ நாடுகள் தம்மிடையே வேறுபட்ட தேசிய இனங்கள் இருந்தபோது அதே சுயாட்சி உரிமையை அவற்றிற்கு மறுக்கத் தலைப்பட்டன.

பிரிவினை என்பது அணை கடந்த வெள்ளமாகி அவுஸ்திரேலியா தவிர்ந்த எல்லாக் கண்டங்களிலும் உள்ள சுதந்திரமடைந்த நாடுகளையும் பாதித்தது. சோவியத் சாம்ராஜ்யம், பல்வேறு நாடுகளாகப் பிரிய, பிரிவினையால் செக்கோஸ்லோவாக்கியா, யூகோஸ்லாவியா, சைப்பிரஸ் என்ற நாடுகள் துண்டாடப்பட்டன. ஐக்கிய ராச்சியத்திலும் ஸ்பெயினிலும் பிரிவினைவாதம் பெரும் பங்கை இன்று வகிக்கின்றது. ஆசியாவிலும் இதே காட்சிதான் உள்ளது. சுதந்திரமடைந்த பிரித்தானியா, பிரெஞ்சு காலனித்துவ நாடுகள் அவற்றிடையே உள்ள தேசிய இனங்களின் அடிப்படையில் துண்டப்பட்டுள்ளன. பிரெஞ்சு இந்தோசீனா முன்றாகவும், இந்தியாவும் மலேசியா சமஷ்டியும் முறையே இவ்விரண்டாகவும் பிரிந்துள்ளன. இந்தோனேஷியா, மியன்மார், இலங்கை, இந்தியா என்பவற்றில் பிரிவினைப் போராட்டங்கள் முனைப்புடன் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. பாகிஸ்தான் 71இல் இரண்டாயிற்று. ஜோர்டானில் பாலஸ்தீனியரின் பிரிவினைப் போராட்டம் காணப்படுகின்றது.

ஆபிரிக்க அரசுகள் பலவும் பிரிவினையை எதிர் நோக்கியுள்ளன. சென்ற வருட இறுதியில் எத்தியோப்பாவின் ஒரு பகுதி எரிட்ரியா என்னும் புது நாடாகிற்று. சூடான், மொராக்கோ அரசுகளும் நீண்டகால பிரிவினை யுத்தத்தால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளன. பிரித்தானிய ஆட்சி முடிவில் கிழக்கு ஆபிரிக்க சமஷ்டியாக இணைக்கப்பட்ட தொகுதி முன்றாகப் பிரிந்து கென்யா, டன்சானியா, உகண்டா என்ற தனிநாடுகளாயின. மத்திய ஆபிரிக்க சமஷ்டியாக இருந்த தொகுதியும் உடைந்து ஸாம்பியா, சிம்பாவே, மலாவி என்ற தனி நாடுகளாயின. சோமாலியாவில் வடக்குப் பிரிந்து

தெற்கில் நிலவும் சூழ்நிலையிலிருந்து விடுபட்டுள்ளது. ஸனிபார் தீவும் தன்சானியாவிலிருந்து பிரிய நேரிடும்.

வட அமெரிக்க கியூபெக் கனடிய சமஷ்டியிலிருந்து பிரிவதே அந்நாட்டின் அதிமுக்கிய அரசியல் நிகழ்ச்சியாக இன்றுள்ளது.

தனித் தேசியமெனத் தம்மைக் கருதும் மக்கள் தொகை

யினர் அரசுகளிலிருந்து பிரிந்து செல்லுதல் 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆணித்தரமான அரசியல் வழி முறையாக ஐரோப்பிய, ஆசிய, ஆபிரிக்கக் கண்டங்களில் நிலவுவது வெளிப்படை. தேசியத் தன்மை என்ற மையத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட உந்து சக்தியால் சுதந்திர நாடுகள் மிகப் பெரியளவில் தோன்றின. பூரண சுதந்திரமுடைய வேறு பாடுகள் பல கொண்ட நாடுகள் சில தமது ஆதிபத்தியத்தின் சில பகுதிகளை விட்டுக்கொடுத்து சில துறைகளில் ஒரு அலகாக இயங்குதலைப் பின்னர் கடைப்பிடித்துள்ளன. பெனலக்ஸ் கூட்டும் ஐரோப்பியக் கூட்டும் இவ்வகையிலடங்கும். எனினும் இவ்வாறான கூட்டுகளுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தவை புதிய அரசுகள் பிரிவினையால் உருவெடுத்தவை என்பது மறக்க முடியாத ஒன்று.

அவ்வாறான நிகழ்ச்சிக்குக் காரணியான பிரிவினையை கெட்ட செயலெனவும் ரத்தவெறியெனவும் கொள்ளுதல் பாரிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளால் தேசியங்களும் அரசியலும் பாதிக்கப்பட்ட தன்மையைக் கண்டுகொள்ளாத ஆதிவாசி பிரதிபலிப்பு (reaction) ஆகும். பிரிவினை என்பது ஆட்சிப் பிழைக்கும் பாரபட்சத்திற்கும் எதிரான ஒரு விளைவு என்ற குறுகிய வரையறைக்குட்படாதது. ஆகவே தான் பிழையெனக்கொள்ளப்படுபவற்றை நிவர்த்திக்க எடுக்கும் செயல்கள் பிரிவினையைத் தடுக்கத் தவறுகின்றன. பிரிந்து சென்ற நாடுகளின் அரசுகள் தாம் முன்னர், அனுபவித்ததையும் கூடிய ஆட்சிப் பிழைகளைக் கடைப்பிடித்த பல சம்பவங்களுண்டு. அவ்வாறான ஆட்சிகளும் தூக்கியெறியப்பட்டமையை நாம் காணத் தவறக்கூடாது.

பிரிவினை இயக்கங்கள் தோன்றிய நாடுகளில் அவற்றின் தாக்கங்களைக் கணித்துச் சரிவரப் புரிந்து கொள்வது கடினமாகவே அமைந்துள்ளது. எனினும் காலப்போக்கில் இவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளும் உள்பாங்கும், ஏன், ஏற்றுக் கொள்ளும் சட்ட வரம்புகளும் வளர்ந்துள்ளன. இதற்கு ஐக்கிய ராச்சியமே சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. 13 வட அமெரிக்கக் காலனிகளும் அயர்லாந்தும் பிரிவினைப் போராட்டம் ஆரம்பித்தவுடன் முற்றாக நிராகரிக்கப்பட்டு அடக்குமுறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. ஆனால் போரைத் தொடர முடியாத நிலையில் பிரிவினை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அமெரிக்கப் பிரிவினை போல அயர்லாந்தும் 1922இல் சுதந்திரம் பெற்று 5 வருடங்களின் பின்னர் பிரித்தானிய முடியையும் துறந்தது. அதுமட்டுமல்லாமல் பொதுநலவமைப்பு நாடுகள் எனப் பிரித்தானிய பொது நலவமைப்பு மறுபேரளிக்கப்பட்டவிடத்தும் அதில் அங்கத்

துவம் பெற விரும்பவில்லை.

இந்நிகழ்ச்சிகளினூடாக பிரித்தானிய ஆட்சியாளரினதும் அரசியல் கட்சிகளினதும் ஐக்கிய ராச்சியத்தின் 4 கூறுகளினதும் பிரிவினைவாதம் பற்றிய உள்பாங்கு மாற்றமடைந்துள்ளது. தற்போது ஏதாவதொரு கூறின் மக்கள் பெரும்பான்மை பிரிவினையும் சுதந்திரமும் கோரின அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது பாதகமற்றது என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. வேல்ஸிலும், ஸ்கொட்லாண்டிலும் மக்கள் வாக்குக் கணிப்புப் பிரிவினைக்குச் சாதகமாக இருக்கவில்லை. வட அயர்லாந்தின் இன்றைய பெரும் பிரச்சினையும் பிரிவினையே. பெரும்பான்மை கொண்ட இணைப்புக் கட்சிகளிரண்டும் பிரிவினையை ஏற்கவில்லை. இந்த பெரும்பான்மை விருப்பமே பிரித்தானிய ஆயுத பலத்தால் வட அயர்லாந்தில் இன்று நிலைநிறுத்தியுள்ளது.

செக்கோஸ்லவாக்கியாவிலும், யூகோஸ்லேவியாவிலும் பிரிவினைபற்றிய மக்கள் கருத்தும் ஆட்சிகளின் கருத்தும் ஒன்றாகவேயிருந்தன. அதிலிருந்து தேசியங்கள் பிரிவினைப் பெரும்பான்மையால் ஏற்றவிடத்து அது நடைமுறையாயிற்று.

பிரிவினையை ஏற்கும் உள்பாங்கு மேலும் விருத்தியடைந்து அதற்கு சட்டரீதியான அங்கீகரிப்பும் கிடைத்தது. சோவியத் யூனியனில் கடைசி அரசியல் யாப்பில் குடியரசுகள் விரும்பின் பிரிய இடமிருந்து அது பிரயோகிக்கவும் பட்டது. எத்தியோப்பியாவில் விரைவில் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படவுள்ள யாப்பில் ஒரு தேசியம் தவிர்ந்த சகலவற்றிற்கும் பிரிந்து செல்லும் உரிமையுண்டு. தனியான நிலப் பரப்பும், பூர்வீகமாகப் புரிந்த ஒரு தொழிலுமின்றி நாடு முழுதும் பரந்துபட்டு நிற்கும் ஒரோமோ(OROMO) தேசியமே விதி விலக்கானது.

இவற்றிற்கு மாறாக இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பிரிவினை, அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்கள் மூலம் சட்ட விரோதச் செயலாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் அர்த்தமற்ற தன்மை நன்கு நிரூபணமாகி இரு நாடுகளிலும் பிரிவினை போர்கள் உக்கிரமாகக் காணப்படுகின்றன. ஒரே காலத்தில் முன்று பிரிவினைப் போர்களை இந்தியா எதிர்நோக்கியுள்ளது.

தற்போது ஒரே அரசின் கீழிருக்கும் தேசியங்கள் பிரிவினைக்குத் தீர்மானிக்குமிடத்து அதனை ஏற்புடையதாகக் கொள்வதும் கொள்ளவேண்டியதுமே தற்போதைய தெளிவாகும். அதனைப் போர் மூலம் எதிர்கொள்ளல் என்பது பேதமை. வட அமெரிக்கக் காலனிகளிலும் வட அயர்லாந்திலும் தான் பெற்ற அனுபவம் மூலம் இரண்டாவது உலகப் போரின் பின்னைய காலனித்துவ நாடுகளின் பிரிவினையை பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யம் போரிடாது ஏற்றுக் கொண்டது. எனினும் தேசியங்களின் பிரிவினைப் போருக்கு முகம் கொடுத்து பிரித்தானியாவைப் போல் தோல்வியை அனுபவிக்காத போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்து, பிரெஞ்சு சாம்ராஜ்யங்கள் பிரிவினையை ஏற்புடையதாகக் கொள்ளாது விட்டன. ஆகவே இரண்டாவது உலகப் போரின் பின் காலனித்துவ ஒழிப்புக்காக இச்சாம்ராஜ்யங்களில் தேசியப் போராட்டங்கள் வெடித்தன. இத்தேசியப் போராட்டங்களில் காணப்பட்ட கெரில்லாப் போர் முறையே எனது அடுத்த கருத்து வெளியீட்டிற்கு அடித்தளமாகின்றது.

தேசிய கெரில்லா இயக்கங்கள்

தேசிய கெரில்லா இயக்கங்கள் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதற்குச் சிறந்த களம் ஐக்கிய ராச்சியம் என்பது மேலெழுந்தவாரியாக நோக்கின் புலப்படாது. தேசிய கெரில்லா இயக்கங்களின் முன்னோடி இங்கு தோன்றி நாட்டை இரண்டாக்கியது வரலாறு. நீண்ட ஐரிஷ் விடு

தலைப் போர் பிரித்தானிய வரலாற்றின் கறை படிந்த அத்தியாயம். இப்போரின் தார்ப்பரியங்களைக் கண்டு அதன் படிப்பினைகளை வெளிக்கொணர மறுப்பதில் பிரித்தானிய வரலாற்று ஆசிரியர்களிடையே பெரும் சூழ்ச்சியொன்றுண்டு. எனினும் அதன் படிப்பினைகளை பிரித்தானிய அரசியல்வாதிகளும் அவர்களை உருவாக்கும் ஆளும் வர்க்கமும் நன்கு அறிந்துள்ளன. இதில் மையப் படிப்பினையாகவுள்ளது என்னவெனில் தேசிய கெரில்லாப் படையொன்றை அதனது களத்திலேயே மரபுவழி ராணுவத்தினால் வெற்றிகொள்ள முடியாது என்பதே. அரசின் மரபுவழி ராணுவத்தைக் கெரில்லாக்களாலும் வெல்ல முடியாது. அதேபோல் ராணுவத்தாலும் தம்மை எதிர்க்கும் கெரில்லாக்களை அழிக்கவோ வல்லாதிக்கம் மூலம் சரணடையச் செய்யவோ முடியாது. இந்தப் படிப்பினை ஒவ்வொரு பிரித்தானிய அரசியல்வாதியும் புரிந்துகொண்ட ஒன்று. இதனால்தான் இன்னும் பொஸ்னிய களத்தில் சோபிய கெரில்லாக்களுடன் வெளிப்படையாக மோதுவதைத் தவிர்த்துள்ளனர்.

ஐரிஷ் தேசியவாதிகளின் கெரில்லாப் போர் அவர்களுடைய களத்தில் 300 வருடம் நீடித்தது. இந்த 300 வருடங்களில் ஐரிஷ் மக்கள் தொகை பெரும்பாலும் 2 கோடியே. பிரித்தானியரோ 45 கோடியினர். பிரித்தானியக் கைத் தொழில் புரட்சி மூலம் அது ஐரோப்பாவில் முதன்மையிடமும் அன்றைய மிகப்பெரிய சாம்ராஜ்யத்தின் தாய் நாடாகவும் விளங்கிற்று. மூலவளங்களிலும் ராணுவப் பலத்திலும் இரு சாராருக்குமிடையேயிருந்த வெளி மிகப் பரந்தது. தொடர்ந்து வந்த பிரித்தானிய அரசுகள், ஐரிஷ் கிளர்ச்சியை அடக்கத் தம்மால் முடிந்த வரை எத்தனித்தன. இராணுவ நெருக்குவதன் கூடவே அரசியல் சலுகைகளும் எத்தனிக்கப்பட்டன. அதிகாரப் பரவலாக்கல் மூலம் உள்ளாட்சி வழங்கலும் இடம் பெற்றும், இராணுவ அணுகு முறையோ அதனுடன் இணைந்த அரசியல் சலுகைகளோ பயனற்றுப்போயின. போர் தொடர்ந்ததேயன்றி வெற்றியோ தோல்வியோ கிடைக்க வில்லை. 300 வருடங்களின் பின் இரண்டாகப் பிரிவதே என்ற தவிர்க்க முடியாத தீர்வு எட்டப்பட்டது. 1922இல் கைச்சாத்தாகிய உடன்படிக்கை மூலம் லொயிட் ஜோர்ஜின் அரசு சாம்ராஜ்யத்தின் தாய் நாட்டை இரண்டு துண்டாக்க இசைந்தது. நீண்ட துயரம் முடிவுற்று ஒரு வகையில் சமாதானம் நிலைபெற்றது. முற்று முழுதான சமாதானம் ஏற்படாவிட்டாலும் இன்றுவரை நிலைபெற்று நிற்கின்றது. பிரிவினைப் போரை முடித்து சமாதானத்திற்கு வழி சமைத்தது. இதை விடுத்த வழியே தும் இருக்கவில்லை.

இந்நாட்டில் நாம் படிக்க வேண்டிய படிப்பினைகள் இன்னும் உள்ளன. வட அயர்லாந்தில் 26வது வருடமாகத் தொடரும் தேசிய கெரில்லாப் போர் முன்னைய படிப்பினைகளை உறுதி செய்கின்றது. வட அயர்லாந்திலுள்ள பிரித்தானிய இராணுவமும் அல்ஸ்டர் பாதுகாப்புப் படைகளுமாகச் சேர்த்து ஐ.ஆர்.ஏ. கெரில்லா ஒருவனுக்கெதிராக 110 என்ற எண்ணிக்கை அடிப்படையில் உள்ளன. பிரித்தானியக் கடற்படை கரையோரத்தைக் காத்து நிற்க ஐரிஷ் குடியரசு நீண்ட தரை எல்லையைப் பாதுகாக்க பிரித்தானியாவிருந்த துணை நிற்கின்றது. வட அயர்லாந்து முயற்சிக்காக பிரித்தானியா தினமும் £8.9 கோடியைச் செலவிடுகின்றது. அப்படியிருந்தும் ஐ.ஆர்.ஏ. கெரில்லாக்களை ராணுவ ரீதியில் ஒழித்துக்கட்டுவதற்கான எந்த அறிகுறியும் தென்படவில்லை. எதிர்மாறாக அவர்கள் முன்னில்லாதவாறு மேம்பட்ட பயிற்சி, வழிகாட்டல் ஆயுதங்களையும் உடையவர்களாகவுள்ளனர். இதன் அடிப்படையில்தான் இராணுவ நடவடிக்கைகளுடன் அரசியல் நடவடிக்கைகளும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. 6 மாவட்டங்களையும் 2 சிறுவட்டங்களையும் பிரிப்பதற்காக ஐ.ஆர்.ஏ. போரிடுகின்றது. இவ்வாறு பிரிந்த வட அயர்

லாந்தை ஐரிஷ் குடியரசுடன் இணைத்து முழுத் தீவையும் தனி ஒரு நாடாக்குவது ஐ.ஆர்.ஏ.யின் நோக்கமாகும். முன்னர் கூறியது போல ஒரு சிறு எண்ணிக்கையின் பெரும்பான்மை வாக்கால் பிரிவினை நிராகரிக்கப்பட்டது. சிறு பான்மையினரின் மறைமுக ஆதரவுடன் 25 வருடங்களுக்கு மேலாக ஐ.ஆர்.ஏ. போரிடுகின்றது. விரும்பியோ அல்லாமலோ, வெல்லவோ முடிவுக்குக் கொணரக் கூடியதோ அல்லாத போரில் பிரித்தானியா மாட்டிக் கொண்டுள்ளது. சமாதானம் நிலவும் பிரான்சு, ஜேர்மனி, இத்தாலி ஆகிய மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் ஒப்புநோக்குமிடத்து பிரித்தானியா பின்தங்கி நிற்பதில் வட அயர்லாந்து மோதல் பெரும் பங்கினை வகிக்கின்றது. இன்னும் சில வாரங்களில் ஆங்கிலக் கால்வாய் வழியாக ரயில் வசதி ஆரம்பித்து ஐரோப்பியப் பயணங்கள் சர்வசாதாரணமாகுமிடத்து பிரித்தானியர் தம் பின்தங்கிய நிலையை நன்கறியக் கூடியதாகவிருக்கும்.

வட அயர்லாந்து மக்கள் பெரும்பான்மையால் பிரிவினைக்குச் சம்மதிக்குமிடத்து அதனை வழங்கப் பிரித்தானியா முன்வரும் வேகத்தை மீற வேறு நாடுகள் கிடையா.

பிரித்தானியர் அயர்லாந்தில் முன்னரும் தற்போதும் கற்ற பாடங்கள் துல்லியமானவை. தேசிய கெரில்லா இயக்கம் வெடித்தபின் இராணுவ அழுத்தம், அரசியல் சலுகைகள் அல்லது இவற்றை இணைத்த ஒரு அணுகுமுறை என்ற எதுவுமே பலனளிக்காது என்பதே அப்பாடமாகும். சமாதானத்திற்கான ஒரேவழி பிரிவினை தான்.

ஒரு தேசியம் பிரியத் தீர்மானித்த பின் அதனை சாம்ராஜ்யமோ அன்றித் தேசமோ மறுக்குமிடத்து தேசிய கெரில்லா இயக்கங்கள் தோன்றுகின்றன. ஆரம்பத்திலிருந்தே பிரிவினை கோரியபோதெல்லாம் எதிர்ப்பதே நடைமுறையாகவிருந்ததைக் காணலாம். பண்டைய சாம்ராஜ்யங்களெல்லாம் சீரிய வாழ்க்கை முறையின் பாதுகாவலர்களாகத் தம்மைக் கருதியமையே இந்நடைமுறைக்குக் காரணமாகிற்று. உரோம சாம்ராஜ்யம் மக்கள் குழுக்களுக்குச் சட்டக்கோவையையும் எழுத்தறிவையும் வழங்கியது. பரிசுத்த உரோம சாம்ராஜ்யம் கிறிஸ்தவ, ஜூட ஆன்மீக வரைமுறைகளைக் காத்து நின்றது. அரபு சாம்ராஜ்யம் எண் கணக்கையும் அடிப்படை விஞ்ஞான முறையையும் உலகிற்கு அளித்தது. இச்சாம்ராஜ்யங்கள் தமது வரையறைகளை மீறுவதைக் காட்டுமிராண்டித்தனம் என வர்ணித்து எதிர்த்தே வந்தன. இதே வியாக்கியானத்தைத் தனிநாடுகளும் பிரிவினையை எதிர்ப்பதற்குப் பாவித்தன. மாசற்ற புத்த தர்மத்தை இலங்கை முழுமையையும் கொண்ட தனிநாட்டால் மட்டும் பாதுகாக்க முடியும் என்பது நாம் நன்கு அறிந்த வாதமாகும்.

பிரிவினையை மறுக்குமிடத்து அரசியலரங்கிலிருந்து பிரச்சினை விலகி இராணுவ மோதலாக மாற்றமடைகின்றது. இம்மோதல் தனித்தன்மையுடையது. இரு நாட்டு மரபுவழி இராணுவங்களின் மோதலுக்கு இது முற்றிலும் மாறுபட்டது. மக்களிடையே செறிந்த கெரில்லாக்களுடன் மரபுவழி இராணுவம் மோத வேண்டியுள்ளது. கெரில்லாக்

களில் முற்றிலும் வேறுபட்ட இருவகையினர் உண்டு. அவற்றினது இலக்குகளும் அவ்வாறே.

முதலாவது வகை கெரில்லா ஒரு சித்தாந்த அடிப்படையில் ஆட்சிக் கொள்கையை மாற்ற அரசைக் கைப்பற்றி சமுதாய மாற்றத்தையும் அதன் மூலம் ஏற்படுத்த விளைகின்றது. லெனின், ட்ரொட்ஸ்கி தலைமையிலான ருஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் கெரில்லாக்களும், மாசேதுங் தலைமையிலான சீன கம்யூனிச கெரில்லாக்களும் இதனைப் போன்றோரே. பிடெல் கஸ்ரோவின் கெரில்லாக்களும் இதனைப் போன்றோரே. இம்முன்று கெரில்லா இயக்கங்களும் வெற்றியீட்டியவை. ஆனால் இதேபோன்ற கெரில்லாக்கள் மரபுவழி இராணுவத்துடன் மோதித் தோல்வியும் கண்டனர். இப்பட்டியலில் அடங்கும் இயக்கங்களாவன பொலிவியாவின் சேகுவேரா, ஆர்ஜென்டினாவின் துபாமாரோ, எல்சல்வடோரின் கெரில்லாக்கள், கொலம்பியாவின் மே 21 இயக்கத்தினர், பெருவின் சென்ட்ரோலுமினோசோ, இந்தியாவின் நக்சலைட்டுகள், இலங்கையின் ஜே.வி.பி. யினர், பிலிப்பைன்சின் என்.பி.ஏயினர், நிக் குராவாவின் சன்டினிஸ்டாக்கள் ஆட்சியைச் சிலகாலம் கைப்பற்றிய போதும் சகஜநிலை தோன்றியபின் தேர்தலில் தோற்றுப் போயினர்.

இரண்டாவது வகை கெரில்லாக்கள் முன்னையவரிடமிருந்து அடிப்படையில் முற்றிலும் மாறுபட்டவர். தேசியச் சிந்தனையுடன் இயங்கும் இவர்கள் சாம்ராஜ்யத்திலோ அல்லது ஒரு நாட்டிலோ இருந்து பிரிந்து தமது தேசியத்திற்கென ஒரு சுதந்திர ஆதிபத்தியத்துடன் கூடிய புதிய நாட்டை உருவாக்குவோராவார். இவ்வகையானோரைத் தான் இவ்வகைகான தலையங்கத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரிந்துசென்று புதிய நாட்டை நிலைநிறுத்த இராணுவ முறையில் முயல்பவர்கள் இவர்கள். இவர்களின் தேசிய கெரில்லா இயக்கங்களால்தான் சாம்ராஜ்யங்கள் வீழ்ச்சிகண்டன. நாடுகளும் பிரிக்கப்பட்டன. சில சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வகை இயக்கங்கள் நாடுகளை ஒன்றுபடுத்தியுமுள்ளன. இதற்கோர் உதாரணம் வியட்நாம். வெற்றிகரமாகப் பிரிந்து சென்றும் இன்றுவரை ஐரிஷ்நாட்டை ஒன்றாக்கப் போரிடும் ஐரிஷ் தேசிய கெரில்லாக்கள்தான் இவ்வகையினரின் சிறந்த எடுத்துக் காட்டு. அல்ஜீரிய, இந்தோசீன கெரில்லாக்கள் இரண்டாம் உலகப் போரின் பின் பிரெஞ்சு சாம்ராஜ்யத்தைத் தகர்த்தனர். ஒல்லாந்தரின் கிழக்கிந்திய சாம்ராஜ்யத்திற்கு இந்தோனேஷிய தேசிய கெரில்லாக்கள் ஆப்பு வைத்தனர். ரத்தக்களரி நிறைந்த போராட்டத்தினால் அங்கோலா, மொசாம்பிக் தேசியக் கெரில்லாக்கள் போர்த்துக்கேய சாம்ராஜ்யத்தை வீழ்த்தினர். முகாபேயும் என்கோமோவும் தலைமை தாங்கிட சிம்பாவ்வேயில் எதேச்சாதிகாரமாக ஆட்சியமைத்த குடியேற்றவாசிகளின் தலைவன் இயன் சிமித்தை விரட்டினர். இது, ஒரே கல்லில், குடியேறியோரின் ஆதிக்கத்தையும் பிரித்தானியாவின் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த நிகழ்ச்சியாகும்.

தனிநாடுகளிலிருந்து பிரியவும் தேசிய கெரில்லா இயக்கங்கள் உதவியுள்ளன. பாகிஸ்தானின் ஒரு பகுதியான கிழக்கு பாகிஸ்தானின் தேசிய கெரில்லா இயக்கம் இந்திய இராணுவ உதவியுடன் பங்களாதேஷ் என்ற சுதந்திர நாட்டைத் தோற்றுவித்தனர். சிறிய தீவாகிய சைப்பிரசில் துருக்கியர் வாழும் வடபகுதி இவ்வாறு தான் துருக்கியின் இராணுவ உதவியுடன் பெரும்பான்மையான கிரேக்கரின் பகுதியிலிருந்து பிரிந்து சென்றது. 30 வருடப் போராட்டத்தின் பின் 1993இல் எரிட்ரியாவும், எத்தியோப்பாவிலிருந்து பிரிந்து சென்றது. பாலஸ்தீன தேசிய கெரில்லாக்கள் பீ.எல்.ஓ. மற்றும் அதன் சக குழுக்களுடன் சேர்ந்து 6 வருடங்களாக அரபு நாடுகளின் உதவியுடன் இஸ்ரேலியர் ஆக்கிரமித்த பகுதிகளில் பாலஸ்தீனத்தை நிறுவப் போ

ராடுகின்றனர். மேற்குக் கரையிலிருந்தும் காஸாப் பாப்பிலிருந்தும் இஸ்ரேலியப் படை வாபஸ் வாங்கியுள்ளது. பெயாளவில் ஜோர்டான் கீழுள்ள மேற்குக்கரை அதிலிருந்து பிரிந்து தனிப் பாலஸ்தீனமாவது தவிர்க்க முடியாதது. வியட்நாங் தேசிய கொரில்லாக்கள் 1994இல் 10 வருடப் போரின் பின் தெற்கில் பொம்மை அரசிற்கு உறு

துணையாக நின்ற அமெரிக்கப்படையை வாபஸ் பெறச் செய்து தம் நாட்டை ஒற்றுமைப்படுத்தினர். இவையெல்லாம் தேசிய கெரில்லா இயக்கங்கள் மரபு வழி இராணுவங்களை வென்று தனிநாடுகளை உருவாக்கியதற்கான சான்று.

பிரிவினைக்காக மரபுவழி இராணுவத்துடன் தொடர்ந்து போரிடும் தேசிய கெரில்லா இயக்கங்கள் பல உள. மியன்மாரிலிருந்து பிரியப் பல மக்கள் குழுக்கள் 1948 இலிருந்து ஒரே நேரத்தில் போரிடுவதுதான் தற்போதய நீண்ட போராட்டமாகும். பிலிப்பீன்ஸிலிருந்து பிரிய மோரோ தேசிய கெரில்லாக்கள் 35 வருடங்களுக்கு மேலாகப் போராடுகின்றனர். மக்கட் பெரும்பான்மையின்றியும் வட அயர்லாந்தில் 26 வருடத்தைய போராட்டம் பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன். பரப்பளவில் ஆபிரிக்காவின் மிகப்பெரிய நாடாகிய துடானில் மக்கள் விடுதலை முன்னணியினர் ஜோன் கராங் தலைமையில் தெற்குப் பகுதியைப் பிரித்து தனிநாடாக்க 12 வருடங்களுக்கு மேலாகப் போராடுகின்றனர். வடகிழக்கு இலங்கையிலிருந்து பிரிப்பதற்கு விடுதலைப் புலிகள் போராடுவது விரைவில் 11 வருடங்களைப் பூர்த்தியாக்கும். காலிஸ்தான் அமைக்க இந்தியாவில் சீக்கிய அமைப்பு போராடும் காலம் முன்னையதைவிட சற்றே குறைவானது. அஸாமிலும் காஸ்மீரிலும் இதேநிலைதான். குர்திஸ்தான் கோரிசரான், ஈராக், துருக்கி ஆகிய மும்முனைகளில் குர்திஸ் கெரில்லாக்கள் போராடுகின்றனர்.

தொடரும் போராட்டங்களிலெல்லாம் இரண்டு பொதுவான அம்சங்களைக் காணலாம். முதலாவதாக மாற்றமேற்படுவதைத் தடுப்பதற்கான மரபுவழி இராணுவத் தின் முயற்சிகள் மூலம் தேசிய கெரில்லாக்களை புறமுது கிடச் செய்யத் தவறியமை. இரண்டாவதாக - இராணுவ நெருக்குதல் காரணமாக தேசிய கெரில்லாக்கள் பிரிவினைக்குப் பதிலாக எந்தவொரு குறைந்த இலக்கையும் ஏற்றுக் கொள்ளாமை.

இதுவரை கூறியவையிலிருந்து சித்தாந்த அடிப்படையிலான கெரில்லா இயக்கங்கள் மரபுவழி இராணுவத்தை எதிர்த்து வென்றமை மிகச் சில சந்தர்ப்பங்கள் மட்டுமே

என்பது புலனாகும். அதேபோல தேசிய கெரில்லா இயக்கங்களுக்கு எதிராக மரபுவழி இராணுவம் எங்குமே வென்றிராத வரலாறும் முக்கியமானது. இவ்வெறுபாட்டிற்கான காரணம் எது என்பது இப்போ கேள்வியாகின்றது.

இருவகையான கெரில்லா இயக்கங்களுக்குமிடையே யுள்ள அடிப்படை குணநல வேறுபாடே அவற்றிற்கிடையேயான வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும் காரணமென நான் கூறுவேன். சந்தர்ப்ப அடிப்படையிலான கெரில்லாக்கள் பெரும்பாலும் உயர்கல்வி பெற்றவர்கள், அவர்கள் கொண்ட கோட்பாடுகளுடன் அவர்களது சமுதாயம் பெரும்பான்மையாக வேண்டும், ஒத்த கருத்துக்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே சமுதாயத்தில் இக்கெரில்லாக்களுக்கு மக்கள் தொகையின் தொடர்ந்த ஆதரவு கிடைப்பதில்லை. இதனைத் தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளும் அரசு சமுதாயத்தினுள்ளேயிருந்தே கெரில்லாக்களுக்கெதிராக இயங்கக்கூடிய விழிப்புக்குழுக்களை (Vigilantes) உருவாக்குகின்றது. மரபுவழி இராணுவத்தை எதிர்க்கும் அதேநேரத்தில் கெரில்லா முறையில் இயங்கும் விழிப்புக்குழுக்களுடனும் மோதவேண்டிய நிலையில் சித்தாந்த அடிப்படையிலான கெரில்லாக்கள் உள்ளனர்.

மறுபுறத்திலுள்ள தேசிய கெரில்லாக்கள் பிரிவினையைப் பெரிதும் விளையும் சமூகத்தின் மத்தியிலேயே தோன்றுகின்றனர். அச்சமுதாயத்தினுள்ளிருந்து விழிப்புக்குழுக்களை உருவாக்க அரசால் முடியாதிருப்பதால் மரபுவழி இராணுவத்தை மட்டுமே கெரில்லாக்களுக்கெதிராக அதனால் ஏவ முடிகின்றது.

உலக கெரில்லா வரலாற்றில் குறுகிய 23 வருட இடைவெளிக்குள் இருவகையான கெரில்லா இயக்கங்களிற்கும் முகம் கொடுத்த தனியிடத்தை இலங்கை பெற்றுள்ளது. ஜே.வி.பி.யின் இரு முயற்சிகளிலும் சித்தாந்த அடிப்படையிலான கெரில்லாக்களை அரசு அடக்கிற்று. முதல் முயற்சியை சிறு அளவு இந்திய உதவியுடன் இராணுவத்தால் அடக்க முடிந்தது. இரண்டாவது முயற்சியை அரசு ஏவவில்லை இருந்த விழிப்புக்குழுக்களுடன் இணைந்த இராணுவத்தால் அடக்க முடிந்தது.

வடகிழக்கு பெரும்பான்மை மக்களால் 1977 பொதுத் தேர்தலில் அப்பகுதியில் ஈழ அரசு அமைக்கப்பட வேண்டுமென எடுக்கப்பட்ட முடிவன்படி இரண்டாவது வகையினரான தேசியக் கெரில்லாக்கள் 1983இலிருந்து போரிடுகின்றனர். சுதந்திர இலங்கையின் திருப்புமுனையாக அமைந்த 77ஆம் ஆண்டு தேர்தல் முடிவு நாம் உலகெங்கும் காணும் தழுவலுக்கு இலங்கையில் இடமளித்தது. அரசு பிரிவினையை மறுக்க, ஆயுதமேந்திய தேசிய கெரில்லாக்களாக இறுதியில் எஞ்சிய விடுதலைப் புலிகள் மரபுவழி இராணுவத்துடன் மோதுகின்றனர். இம்மோதல் தற்போது 11 ஆவது வருடத்தை எட்டியுள்ளது.

இருவகையான கெரில்லா இயக்கங்களையும் கண்டுள்ள இலங்கை இரண்டிற்குமிடையேயான வேறுபாட்டினை நன்கறிந்து தேசிய கெரில்லாக்களின் போரை மதிப்பீடு செய்துகொள்ளும் என்றுதான் எவரும் எதிர்பார்ப்பார். ஆனால் அது நடைபெறவில்லை. சிங்களப் பொதுமக்களும் அவர்களைப் பின்தொடரும் சிங்களத் தலைவர்களும் இருவகை கெரில்லா இயக்கங்களும் ஒரே தன்மையுடையவை என எண்ணி ஒரே அணுகுமுறையையே கடைப்பிடிக்கின்றனர். ஜேவிபியின் இரண்டாவது முயற்சியை அடக்குவதற்கு பெரிதும் உதவிய சிங்களவர் மத்தியில் உருவாக்கிய விழிப்புக் குழுக்கள் போன்று விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிரான குழுக்களை வடகிழக்கில் உருவாக்க முடியாதுள்ளது. இராணுவத்துடன் சேர்ந்திருக்கும் தமிழ்க் கூலிப்படையினர் தமிழ்ச் சமுதாயத்துடன் குடிகொண்டிருக்காததால் விழிப்புக்கு

ழுக்களாக முடியாமலுள்ளன. போராட்டங்கள் நடைபெறுமிடங்களில் காணப்படும் பிரிவினை கோரி தேசிய கெரில்லாக்கள் நடத்தும் போரை வெல்லவும் இயலாது, முடிவிற்கும் கொண்டுவர இயலாது இருக்கும் பொதுவான நிலையில்தான் இலங்கை அரசும் சிக்கியுள்ளது.

“வெல்ல இயலாத, முடிவிற்கு கொண்டுவர இயலாத” என்ற பதத்தை எனதுரையில் இருமுறை பாவித்துள்ளேன். வெல்ல இயலாத என குறிப்பது இரு சாராராலும் மற்றையவரை வெற்றி காண்பதன் மூலம் சமாதான வழிக்கு அவரைத் திருப்ப முடியாதென்பதே. மரபுவழி போர்களில் வென்றால் முடிவு அவ்வாறுதான் அமையும். முடிவிற்கு கொண்டுவர முடியாது என்பது போராட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்னைய நிலைப்பாட்டிற்கு திரும்ப முடியாதென்பதே. அதாவது சாம்ராஜ்யமோ தனியரசோ முன்னைய முற்று முழுநிலைக்கு போர் முடிவில் திரும்ப முடியாதென்பதே.

எவ்வாறாயினும் போர்கள் ஓய்ந்து சமாதானம் தொடர்வதே இயல்பு. நான் எடுத்துக்காட்டிய போராட்டங்கள் முடிவற்ற முறையையும் பின்தொடர்ந்த சமாதானத்தின் தன்மையையும் உற்று நோக்குதல் பயனுடையதாகும். தேசிய கெரில்லாப் போர்கள், முழுமையும் முடிவில் சுதந்திர, ஆதிபத்திய நாடுகளின் தோற்றத்திற்கு இடமளித்தன. வடஅமெரிக்காவின் 13 காலனிகளில் தொடங்கி அங்கோலா, மொசாம்பிக் நாடுகளின் உதயம் வரையிலான போர்கள் இந்த வரையறையிலடங்கும். தாக்குதல்களுக்குள்ளான எந்த சாம்ராஜ்யமும் தனது மரபுவழி இராணுவத்தினால் தேசிய கெரில்லாக்களை எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் பணியவைக்க முடியவில்லை. கெரில்லாப் படையினர் உதயமான புதுத்தேசங்களின் முறையான இராணுவமாகி கெரில்லாத் தலைவர்கள் மதிப்புக்குரிய முத்த தலைவர்களாயுமுள்ளனர். இவ்வாறான போர் முடிவின் பின் எட்டப்பட்ட சமாதானம் நிலைபெற்றதாயிற்று. மேலும் சொல்லப்போனால் முன்னைய பகைவரான அமெரிக்காவும் பிரித்தானியாவும் அல்லது இந்தோனேஷியாவும் ஒல்லாந்தும் ஆகிய நாடுகளிடையே அன்னியோனியமும் விசேட நட்புறவும் ஏற்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

அடுத்த பிரிவினைகள் தனி நாடுகளிலிருந்து ஏற்பட்டவை. ஐக்கிய ராச்சியம், பாகிஸ்தான், சைப்பிரஸ், வியட்நாம், எத்தியோப்பியா, பாலஸ்தீனம் என்று வரிசை நீண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு முறையும் கெரில்லாக்கள் வேண்டுகின்ற சுதந்திர, ஆதிபத்தியமுடைய புது நாடுகள் உதயமாகின. சைப்பிரசைப் பொறுத்தமட்டில் ஐ.நா. உதவி பெறப்பட்ட சமாதானம் ஏற்பட்டது. மற்றைய எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் முன்னைய எதிரிகளிடையே சமாதானம் நிலைத்து நிற்கின்றது.

சாம்ராஜ்யமோ அன்றி தனிநாடோ என்ற பேதமின்றி தேசிய கெரில்லாக்கள் பிரிவினை கோரிய விடத்து சுதந்திர நாடு உதயமான பின்னர் மட்டுமே சமாதானம் ஏற்பட்டது. இந்த வரலாற்றுண்மையை புரிந்து கொண்டமை யாற்றான் தேசிய கெரில்லா இயக்கங்கள் தோன்று முன்பே பல நாடுகளுக்கு சுதந்திரம் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. பிரித்தானிய அரசு வட அமெரிக்காவிலும் அயர்லாந்திலும் ஏற்பட்ட அனுபவத்தினால் இரண்டாவது உலகப்போரின் பின் காலனித்துவ நாடுகளுக்கு சுதந்திரம் வழங்கிற்று. தேசிய கெரில்லா இயக்கம் தோன்றிவிட்டால் போராடிப் பயனில்லை என்ற ஞானம் காரணமாகத்தான் 62இல் சிங்கப்பூர், மலேஷிய சமஷ்டியை விட்டு நீங்கியது. 47இல் இந்திய உபகண்டத்தின் பிரித்தானிய ஆட்சி உடைந்தது, 92இல் சோவியத் கூட்டு முறிந்தது, 93 இல் செக்கோஸ்லோவாக் கியாவும் யூகோஸ்லோவியாவும் சிதைந்தன.

சாம்ராஜ்யத்திலிருந்தோ அன்றி தனிநாட்டிலிருந்தோ பிரிய முயற்சித்த எந்த கெரில்லாக்களையும் சமஷ்டி, அதிகாரப் பகிர்வு என்பன போன்றவற்றை அரசியல் சாசனத் திருத்தங்கள் மூலம் செய்துகூட தம் வழிக்குக் கொண்டுவர முடியாமற் போயிற்று. இராணுவ ரீதியில் தோற்கடிக்கப்பட முடியாத ஆயுதமேந்தியோரைச் சட்டத் திருத்தங்கள் மூலம் ஆயுதங்களால் எட்ட முடியாது. ஆயுதமேந்திய கெரில்லாக்கள் மக்கள் சமூகத்தில் நிலைத்துள்ளமையால் அவர்களுக்கிடம் கொடுக்கும் வகையில் அரசியல் ஒழுங்குதான் மாற வேண்டியுள்ளது. எந்தவொரு நாட்டிலும் மோதிக் கொள்ளும் இரண்டு இராணுவங்கள் இருக்க முடியாது. உண்மையில் அங்கிருப்பது இரண்டு அரசுகளே, யதார்த்தமான இந்த நிலையைச் சட்ட ரீதியாக்க எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும் என்பது மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படவேண்டி எஞ்சி நிற்பது.

இவ்வாறான நிலையில் சமாதானம் எவ்வாறு தோன்றுமென்பது கேள்வியாகின்றது. அரசுக்கு வெல்ல முடியாததும் முடிவுக்கு கொண்டுவர முடியாததுமான போரைத் தொடருவதிலும் பார்க்க சமாதானத் தேவை கூடியது. குடி மக்களின் வாழ்க்கை நலத்திலும் பொருளாதார உற்பத்தியிலும் தங்கியிருக்கும் தற்போதைய அரசுகளுக்கு முறையான ஆட்சி செலுத்த சமாதானம் தேவை யாகவுள்ளது. உலகப் பொருளாதாரங்கள் மேலும் மேலும் ஒன்றில் ஒன்று தங்கியிருப்பதனால் சர்வதேச சந்தையில் போட்டியிட சமாதானம் அடிப்படைத் தேவையாகின்றது. வெளிநாட்டு மூலதனமும் சமாதான மின்றேல் கிடையாத பொருளாகும். இவ்வாறான எந்த நெருக்கீடும் தேசிய கெரில்லா இயக்கங்களுக்குக் கிடையா. உயிர் வாழக்கூடிய அடிமட்ட நிலையிலுள்ள பொருளாதார நிலை கொண்ட கெரில்லா இயக்கமே சமாதானத் தேவையை மிகக் குறைவாக வேண்டுகிறதும்.

அரசியல் ஆதரவுக்கு வழி வகுக்கக்கூடிய மூலதனம் போரில் செலவாகுவதால் அந்த ஆதரவும் வீழ்ச்சியுறும். இராணுவச் செலவுக்கு எல்லையில்லாததால் சிவில் அதிகாரிகளுக்கும் இராணுவத்தினருக்குமிடையே செலவுப் பங்கீட்டில் மோதல் நிகழும். இராணுவச் செலவீனத்தால் வருவாயில்லாததால் கேட்டபடி கொடுத்தால் பண வீக்கமேற்பட்டு பண நோட்டு அச்சிட வேண்டிவரும்.

முதிர்ச்சியடைந்த தாராள சனநாயகமுள்ள மேற்குலகில் போரிடும்போது கூட சிவில் அதிகாரிகளின் கையே ஓங்கி நிற்கும். தேசிய கெரில்லாக்களுடன் மோதும் புதிய சுதந்திர நாடுகளில் பெருகும் இராணுவ பலம் சிவில் அதிகாரத்திற்கே அச்சுறுத்தலாகும்.

இலங்கையில் இவ்வாறான நிலையை சீரழிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது, அண்மைக்காலத்து இளைஞர் அதிருப்தி. தொடரும் கெரில்லா யுத்தமும் அதன் பிரதிபலனாகிய 60,000க்கும் மேற்பட்ட அகதிகளுக்கான செலவும் சேர்ந்து தினமும் 82 மில்லியன் ரூபாவை விழுங்குகின்றது. இளைஞர் அதிருப்தியைத் தவிர்க்க செலவு செய்ய

வேண்டிய தொகை இதனால் கைக்கு எட்டுவதில்லை. முன்றாவது இளைஞர் அதிருப்திக்கான கட்டியம் தெற்கில் ஏற்கனவே கூறப்பட்டு விட்டது.

எந்தவொரு கட்டத்தில் அரசு பிரிவினைக்கு விளங்கிச் சமாதானத்தை நிலைநிறுத்தும் என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இந்தப் பிரிதலை 1922இல் 300 ஆண்டுப் போரின் பின் ஐக்கிய ராச்சியம் எட்டியது. எத்தியோப்பியாவில் இதற்கு 30 வருடங்களாயின. ஐக்கிய ராச்சியம் உலகின் முன்னணிகைத் தொழில் நாடாகவும் மிகப்பெரிய சாம்ராஜ்யத்தின் தாய் நாடென்பதாலும் நீண்ட காலம் தாக்குப் பிடித்தது. இலங்கைக்கு இது இரண்டுமே கிடையாத நிலை. எத்தியோப்பியா 30 வருடமும், வியட்நாம் 10 வருடமும் தாக்குப் பிடித்தது முறையே சோவியத் கூட்டும் அமெரிக்காவும் வழங்கிய அத்த உதவி காரணமாகவே.

இலங்கையில் 11 ஆவது ஆண்டு யுத்தம் தொடர்கிறது. பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட வெளிநாட்டு மூலதனத்தில் தங்கிய ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரம் காரணமாக பின்தங்கிய பெருந்தொகையான கிராம மக்களையும் பணவீக்கத் தால் பாதிப்படையக்கூடிய மத்திய, சற்றே மத்திக்குக் கீழ்ப்பட்ட பட்டின மக்களையும் தோற்று வித்துள்ளது. நவீனப்படுத்தப்பட்ட பகுதியில்லாத கூறில் அடங்கும் பெரும் தொகையான மக்கள் அதிருப்தியால் வெடிக்கும் நிலையிலுள்ளனர். இந்த அதிருப்தியைக் கட்டுப்படுத்த இராணுவ, அகதிச் செலவீனங்களை பரந்த பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் திசை திருப்ப வேண்டும்.

இலங்கையில் காணப்படும் பல் வேறு தாக்கங்களையும் பார்க்கும் மிடத்து மிகக் குறைந்த கால இடைவெளியில் பிரிவினையை ஏற்று சமாதானத்தை கொண்டுவர வேண்டுமென நான் நம்புகின்றேன். சிங்களவர் மத்தியிலும் அவர்களின் தலைவரிடையேயும் சிங்களவர் நன்மைக்காகவென்று கொண்டுவரப்பட்ட பல முக்கிய கொள்கைகள் கைவிடப்பட வேண்டும் என்ற நிலை உருவாகியுள்ளது. மலையக மக்களின் குடியரிமை மறுப்பு, சிங்களம் மட்டும், கல்வியிற் பாகுபாடு, தேசியமயமாக்கல், அவசரகால நிலைமை மூலம் சிவிலியரிமைப் பறிப்பு என்பன மாற்றத்திற்காளாகி உள்ளன. திடீர் மாற்றங்களுக்கும் தலைகீழான போக்குகளுக்கும் சிங்களவர் முகம் கொடுக்கக் கூடியவர். வரலாற்றுப்படி இராணுவ வெற்றிகள் அற்றிருந்தாலும் வளமாகி, பெருகி நிலைத்து நிற்கக் கூடிய மேதகமை சிங்களவரிடம் உண்டு. இப்பண்பு மிக விரைவில் வெளிவரும். வரலாறு முன்னர் வரையறுக்கப்பட்ட முறையில் யந்திரம் போல் மீண்டும் வரும் என நான் கூறவில்லை. வேறுபட்ட சூழல்களில் ஓத்த பிரச்சினைகளை மனித வர்க்கம் எவ்வாறு கையாளலாம் என்பதை மட்டுமே வரலாறு கூட்டி நிற்கின்றது. தேசிய கெரில்லா இயக்கங்களின் பிரிவினைப் போரைப் பொறுத்தவரை சமாதானம் கிடைத்துள்ளதும் கிடைக்கக் கூடியதுமென ஐயமின்றி வரலாறு கூட்டி நிற்பது இரு தேசங்களாக பிரிவதையே. □

CREDIT UNHCR

மனித உரிமைக் கருத்து அடிப்படை முரண்பாடுகளும் விளைவுகளும்

ஒருவர் 'நியாயம்' என ஒரு பொருள் பற்றிக் கூறும்படி அடத்து, அவர் அப்பொருளை நியாயமென 'மதிப்பீடு' செய்துள்ளார் எனக் கருதலாம். அதேபோல், 'நியாயமல்ல' என்பதிலும் ஒருவர் 'மதிப்பீடு' செய்ததாக எண்ணலாம்.

'நியாயம்' என்பதற்கு நேர்மையான, ஒழுங்கான, பாரபட்சம் அற்ற, நடுநிலையான, முறைதவறாத வழிமுறையென வரைவிலக்கணம் கூறலாம். இத்துடன் 'நியாயம்' என்ற கூற்றை மேலும் விளங்கிக்கொள்ள பின்வரும் உதாரணம் பயனுள்ளதாகவிருக்கும்.

ஓர் ஓட்டப் போட்டியின் முடிவை நியாயமென ஏற்பதற்கு இரு விடயங்கள் முக்கியம். முதலாவதாக, போட்டி ஒரேநேரத்தில் ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். இரண்டாவது போட்டியில் பங்குபற்றுவோர் ஒரேயளவு தூரத்தைக் கடக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு விதிகளையும் பாரபட்சமின்றி ஒழுங்கான முறையில் கடைப்பிடித்திருந்தால் போட்டி 'நியாய'மாக நடைபெற்றுள்ளதெனக் கூறலாம். இந்த முடிவு சரியென மதிப்பீடு செய்வது 'நியாயமா?' சற்றுக் கூர்ந்து பார்ப்போமேயானால் சிக்கல் இருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவிருக்கும்.

மேலோட்டமாகப் போட்டி விதிமுறைகளை அவதானிக்கும்போது 'நியாய'மாகத் தென்பட்ட போதிலும் அதனை வேறு கோணத்திலிருந்து வேறு சூழ்நிலையிலிருந்து பார்க்கும்போது இவ்விதிமுறைகளைத் தேவைக் கேற்ப சில தருணங்களில் மாற்றியமைக்க வேண்டியிருப்பதைக் காணக்கூடியதாகவிருக்கும். உதாரணமாகச் சிறு பிள்ளைகளுக்காகவும், ஊனமானவர்களுக்கென நடாத்தப்படும் ஓட்டப் போட்டிகளிலும் மேற்கூறிய 'நியாயமென' மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட விதிமுறைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். வயது குறைந்த சிறுவர், சிறுமியர் கால்களை இழந்தோர் போன்றோர் முன்னிலையில் நிறுத்தி வைக்கப்படுவதையும் கடக்க வேண்டிய தூரம் குறுக்கப்பட்டிருப்பதையும் அவதானித்திருக்கிறோம். சில போட்டிகளில் இத்தகையோருக்கு வெவ்வேறு ஆரம்ப நேரங்களைப் புகுத்திப் போட்டியில் வெற்றியடைவோருக்குப் பரிசில்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இம்முடிவுகளையும் நாம் 'சரி'யெனவே ஒத்துக்கொள்கின்றோம். ஒரு விடயம் 'சரி'யென எல்லோராலும் ஏற்கப்படுவது, நடத்தைமுறையில் அவ்விடயம் 'நியாய'மென மதிப்பீடு செய்

யும்வகையில் அமைந்துள்ளதென்பதை இதிலிருந்து எமக்குத் தெரியவருகிறது. இந்தக் கூற்றை இன்னுமொரு வழியில் அவதானிக்க முனைவோம்.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் போதியளவு உணவு, உடை, சுத்தமான குடிநீர், கல்வி வசதி, வேலைவாய்ப்பு, நிறம், பால், மதம் போன்றவற்றில் வேறுபாடு இல்லாத நிலை, கருத்துச் சுதந்திரம், வாக்களிக்கும் உரிமை இப்படியான அடிப்படைத் தேவைகளும் சூழ்நிலைகளும் இருக்குமேயானால் அதனைத் திருப்தியான நல்வாழ்க்கையெனக் கூறலாம். இதனை நாம் எல்லோரும் ஏற்போமேயானால், இதில் கூறப்பட்ட அம்சங்கள் ஒரு மனிதனின் திருப்தியான வாழ்க்கையின் சில அடிப்படைத் தேவைகள் என்ற முடிவு ஒரு 'நியாயமான' மதிப்பீடு என்று கூறக்கூடியதாகவுள்ளது. இந்த அடிப்படைத் தேவைகளை நியாயமெனக் கருதி அதனை ஒப்புக்கொள்வதன் மூலம் உருவாகியதே நாம் இன்று பரவலாகப் பேசிவரும் "மனித உரிமைகள்" ஆகும். மனித உரிமைகளை ஒருவராலும் பண்டங்கள் போல வாங்கவோ விற்கவோ அல்லது கொடுக்கவோ அல்லது எடுக்கவோ முடியாது. இவை ஒவ்வொரு மனிதனும் உரிமைகள். ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறக்கும் பொழுது அவனுக்கென உரித்தாகும் உரிமைகள்.

ஆனால் ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையில் இவை யாவும் சுவப்பமாக அமைவதில்லை. எத்தனையோ பிரச்சினைகளை எதிர்பார்க்க வேண்டியுள்ளது. மேற்கூறப்பட்ட அடிப்படை மனிதவுரிமைகள் பல நாடுகளில் மீறப்படுகின்றன. இலங்கை போன்ற நாடுகளில் குழந்தைகள் சத்துணவில்லாமல், உணவு, மருந்துத் தடைகளினால் மரணிக்கின்றன. சுத்தமான குடிநீர் இல்லாது நோய்வாய்ப்படுகின்றனர்; பல நாடுகளில் வசதியுள்ள குழந்தைகளுக்குத்தான் கல்வி வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது. நிறம், பால், மதம் ஆகியன அடிப்படையில் மக்கள் வேறுபடுத்தப்படுகின்றனர்; சுதந்திரமாகக் கருத்தை வெளிக்கூற முடியாத நிலைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். தமது கருத்தை வெளிக்கூறியதனாலேயே அல்லது ஒரு மாறான அரசியல் கட்சியில் அங்கத்துவம் வசித்தமையினாலோ சிறையில் இடப்படுகின்றனர்; சிலசமயங்களில் கொலை செய்யப்படுகின்றனர். பல நாடுகளில் சுதந்திரமாக வாக்களிக்க முடிவதில்லை; தேர்தல்கள் நடைபெறுவதில்லை; தேர்தல்கள் நடந்தாலும் 'நியாயமான' முறையில் நடைபெறுவதில்லை; சுதந்திரமான

ஒரு தொழிற்சங்கத்தில் அங்கத்துவம் வசிக்க முடியவில்லை. இப்படியாக 'நியாயமில்லாத' நிகழ்வுகளை உதாரணங்களாகக் கூறிக்கொண்டே செல்லலாம். இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது 'நியாய' மாக நடப்பதென்பது ஒரு இலகுவான விடயமல்ல. சில விடயங்களில் சிலருக்கு 'நியாயமென'த் தென்படுவது மற்றையோருக்கு 'நியாயமல்லாதது' போல் தெரியும்.

உதாரணமாக, அண்மையில் முரட்டுச் செய்கையில் ஈடுபட்டிருந்ததாக சிங்கப்பூரில் குற்றம் சாட்டப்பட்டு பிரம்படி பெற்ற அமெரிக்கப் பிரஜையொருவரது பெற்றோரும் அமெரிக்க அரசாங்கமும், இவ்வாறான தண்டனை 'நியாயமற்றது' தம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று கூறிக் கண்டனம் தெரிவித்துள்ளதை தொலைக்காட்சி அறிக்கை ஒன்றின் மூலம் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. சிங்கப்பூர் அரசின் சட்ட ஒழுங்கு முறையில் முரட்டுச் செய்கைகளில் ஈடுபடுவோருக்குத் தண்டனை பிரம்படியே எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதேபோல் நாடுகளுக்கிடையே 'நியாயமென' மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டு நடைமுறையிலுள்ள தண்டனை முறைகளில் வேறுபாடுகள் இருப்பதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. பிரித்தானியா போன்ற மேற்கத்தைய நாடுகளில் இல்லாத மின்சாரம் பாய்ச்சிக் கொல்லும் மரண தண்டனை அமெரிக்காவின் சில மாநிலங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நடைமுறையிலுள்ளது.

இதிலிருந்து நாம் உணரக்கூடியதென்னவெனில், ஒரு மனிதனது சுதந்திரம் அல்லது அவனது உரிமை என்று கூறும்போது, ஒரு பண்டத்தை நாலு பேருக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது சமமாகப் பிரித்துக் கொடுப்பதை 'நியாயம்' என்று மதிப்பீடு செய்வதுபோல் கூற முடியவில்லை. ஒரு மனிதனின் சுதந்திரம் அல்லது உரிமை என்று பார்க்கும்போது அது ஒரு சிக்கலான பொருளாகி விடுகின்றது. மேலும் சுதந்திரம் என்பதும் உரிமையென்பதும் வேறுபாடான விடயங்கள். இந்த வேறுபாட்டைப் பலர் சரியாக அறியாதிருக்கிறார்கள் என்பதிலும் உண்மையுண்டு. மதுபானம் அருந்துவதும், மோட்டார் வண்டி வைத்திருப்பதும் ஒரு மனிதனின் சுதந்திரமெனக் கூறலாம். இவற்றை வசதியின் அடிப்படையில் தனிமனிதர்கள் அனுபவிக்கலாம். ஆனால் இவற்றை உரிமைகளெனக் கருத முடியாது. இவை ஒரு மனிதனது அடிப்படையே தேவைகளல்ல. அதே வேளை, ஒரு மனிதனின் சுதந்திரம் என்று கூறும்போது அச்சுதந்திரத்தில் அடங்கியுள்ள பொதுத் தன்மைகள் 'நியாயமென' மதிப்பீடு செய்யும்வகையில் அமைய வேண்டும். உதாரணமாக மது அருந்துவது ஒரு மனிதனின் சுதந்திரமெனக் ஏற்றுக்கொள்ளும் அதேவேளை அதனால் மற்றோருக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாதவாறு இருத்தல் அவசியம். மோட்டார் வண்டி வைத்திருப்பது ஒருவனின் சுதந்திரம்; ஆனால் அதனை உபயோகப் படுத்தும்போது சில ஒழுங்கு விதிகளுக்குள் அமைய வேண்டும். இன்றேல் அதன் விளைவுகள் பாரதூரமாகலாம். சுதந்திரம் என்பதும் உரிமையென்பதும் வேறுபட்ட விடயங்கள் என்பது இதிலிருந்து நாம் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. மேலும், இவை இரண்டையும் பொறுத்தவரையில் நியாயமென 'நடைமுறையும்' 'பொறுப்புடைமை'யுமே அத்தியாவசியத் தேவைகள் எனக் கொள்ளலாம். இதனடிப்படையில் நாம் உரிமைகளைப் பார்ப்போமேயானால், எமது உரிமைகள் என்று கூறும்போது அத்துடன் நியாயமான நடைமுறையையும் பொறுப்புடைமையையும் சேர்த்துக் கணித்தல் அவசியம். ஆகவே, எமது உரிமைகள் என்று கூறும்போது போது அதன் கருத்து என்னவெனில், நாம் மற்றையோரைப் பொறுத்தவரையில் அவ்வுரிமைகளைச் செயல்படுத்தும் போது நாம் நியாயமாகவும் பொறுப்பாகவும் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான். இது இரு நபர்களுக்கிடையாகவிருக்கலாம்; ஒரு சமுதாயத்திற்குள் இருக்கலாம்; அல்லது உலகளாவியும் மற்றைய மக்களுக்கிடையிலிருக்கலாம். இந்த நியாயமான நடைமுறையும் பொறுப்புடைமையும் உரிமைகளைப் பேணுவதில் அத்தியாவசியம் என்று அறிந்திருப்பது மிக முக்கியம். நியாயமாக நடப்பது போதாது. இருந்தும், மற்றையோர் விடயங்களில் நியாயமாகவும் பொறுப்பாகவும் நடப்பது ஒரு மனிதனுக்கு இலகுவான செயலல்ல. உலகநாடுகளுக்கிடையிலான உயர்வு தாழ்வு நிலை நியாயமாகவும் பொறுப்புடைமையுடனும் நடக்கக்கூடிய தன்மைகளைப் பாதித்து விடுகின்றது. சில நாடுகள் வளர்ச்சியடைந்தும் பொருளாதாரத்தில் மேன்மையுடையதாகவுள்ளன. அதேசமயம் வேறு சில நாடுகள் வறுமையில் சீரழிந்த நிலையிலுள்ளன. சில நாடுகளில் வாழும் மக்களுக்குக் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சுகாதாரம் போன்றவற்றில் பிரச்சினைகள் குறைவு. சில நாடுகளில் பிள்ளைகள் கல்வி கற்கப் பாடசாலைகள் போதாது, வேலைவாய்ப்புக்கள் அற்று, சுகாதாரம் சீரழிந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன. மற்றும் சில நாடுகளில் இவற்றைக் காண்பதரிது. உலக சனத்தொகை வளர்ச்சியும் நாடுகளுக்கிடையில் உயர்வு தாழ்வு நிலைகளை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. இப்படியான வேறுபாடுகள் உலக நாடுகளுக்கிடையில் வளர்ந்து வரும்போது மனித உரிமைகளை 'நியாய' அடிப்படையில் பேணி வருவது கடினமாகி விடுகின்றது; முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன.

மனித சமுதாயத்தின் மத்தியில் 'நியாயமில்லாத' நடைமுறைகளும் சம்பவங்களும் தீவிரமாக வளர்ந்து வருகின்றன. இவை வன்முறைகளுக்கும் போர்களுக்கும் இட்டுச் செல்கின்றன. இந்த நிலையினை மாற்றியமைப்பது திருப்தியான நல்வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமானதாகும்.

உரிமையையும் பொறுப்புடைமையையும் தகுந்த அளவில், தகுந்த முறையில் நடைமுறைப்படுத்துவோமே யாயின் மக்களிடையிலும் தேசிய இனங்களுக்கிடையிலும் நம்பிக்கையும் விட்டுக்கொடுப்பு மனப்பான்மையும் வளர்க்கக் கூடியதாகவிருக்கும். விட்டுக்கொடுப்பு மனப்பான்மையென்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை விளங்கிக் கொள்ளவும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருப்பதாகும். அதேவேளை, நியாயமில்லாத ஒரு விடயத்திற்கு விட்டுக்கொடுப்பது என்பது பொதுவாகப் பலரால் இயலாது. இந்நிலை வன்முறைக்கு வழிவகுத்து விடுமென்பதைப் பல நாடுகளில் நடக்கும் சம்பவங்களிலிருந்து அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

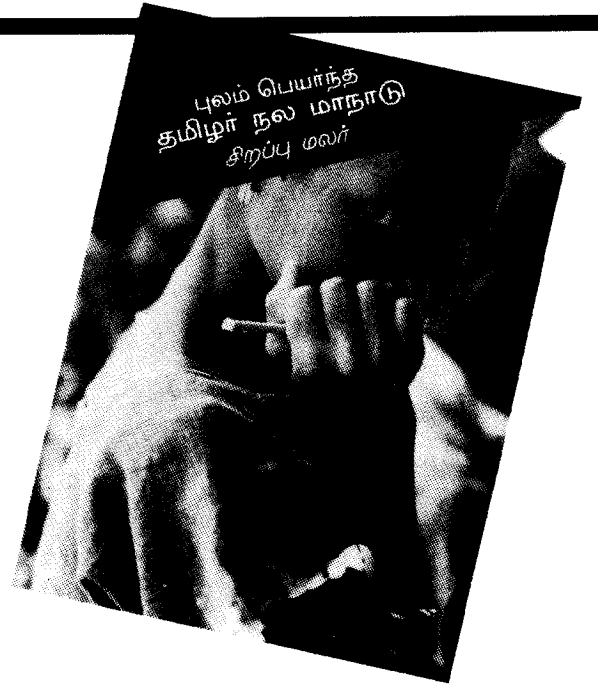
உரிமையையும் பொறுப்புடைமையையும் தகுந்த அளவில், தகுந்த முறையில் நடைமுறைப்படுத்துவோமே யாயின் மக்களிடையிலும் தேசிய இனங்களுக்கிடையிலும் நம்பிக்கையும் விட்டுக்கொடுப்பு மனப்பான்மையும் வளர்க்கக் கூடியதாகவிருக்கும். விட்டுக்கொடுப்பு மனப்பான்மையென்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை விளங்கிக் கொள்ளவும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருப்பதாகும். அதேவேளை, நியாயமில்லாத ஒரு விடயத்திற்கு விட்டுக்கொடுப்பது என்பது பொதுவாகப் பலரால் இயலாது. இந்நிலை வன்முறைக்கு வழிவகுத்து விடுமென்பதைப் பல நாடுகளில் நடக்கும் சம்பவங்களிலிருந்து அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

உதாரணமாக ஒரு குடும்பத்தில் கணவன் மனைவி பிள்ளைகளுக்கிடையில் முரண்பாடுகள் ஏற்படுவது இயல்பு; நியாயமில்லாத செயல்கள் நடைபெறுவதும் இயல்பே. இப்படியான நேரங்களில் அன்பு, பாசம், கலாச்சார நியதிகள் போன்ற காரணிகள் விட்டுக் கொடுப்பு மனப்பான்மையை விரிவுபடுத்தித் தூண்டி விடுகின்றன. இதனால் குடும்ப வாழ்க்கை தொடர்கிறது. விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையில்லாதவிடத்து, வாழ்க்கையில் ஆறுதலில்லாத நிலையுருவாகிக் குடும்பங்கள் சிதறிப் போவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதேபோன்றுதான், விட்டுக் கொடுப்பு மனப்பான்மையற்ற அரசுகளால் ஏற்படும் விளைவுகள், குறிப்பாக மனித உரிமைகளை ஏற்க மறுப்பதன் விளைவுகள் சமுதாயச் சீரழிவுக்குக் காரணிகளாக உள்ளன. மேலும் அரசுகளின் விட்டுக்கொடுப்பு மனப்பான்மையை விரிவுபடுத்த வைத்துத் தூண்டி விடுவது இலகுவான செயலல்ல. அதேவேளை, அதனைச் செய்வதற்குரிய வல்லமையும் மக்களிடையேயேதான் உண்டு. அவ்வல்லமையைப் பயன்படுத்தாது விடும் பட்சத்தில் மனித உரிமைகள் மீறப்படுகின்றன, தொடர்ந்தும் பயன்படுத்தாது விடும் பட்சத்தில் மனித உரிமைகள் மாபெருமளவில் மீறப்பட்டு, இனங்கள் அழிந்து போகும் நிலை உருவாகி விடுகின்றது. □

புத்தக மதிப்பீடு

புலம்பெயர்ந்த தமிழர் நலமாநாடு சிறப்பு மலர்

-யமுனா ராஜேந்திரன்

1994 டிசம்பர் 18ஆம் நாள் தமிழகத்தில் நிற்ப்பிரிகை பத்திரிகையின் முன் முயற்சியால் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் நலமாநாடு நடைபெற்றது.

1995 ஜனவரி 1ஆம் திகதி தொடங்கிய உலகத் தமிழ் கும்பமேளாவின் கேலிக்கூத்தை விமர்சிக்கும் நோக்கியல் இம்மாநாடு நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டிலிருந்து பேராசிரியர் சிவத்தம்பி வெளியேற்றப்பட்டார். உலகத் தமிழர் மாநாட்டை கலைஞர் கருணாநிதி உட்பட தமிழக எதிர்க்கட்சிகள் அதன் எதேச்சாதிகார நடைமுறைக்காக நிராகரித்தார்கள்.

இந்திரா பார்த்தசாரதி, கி.ராஜநாராயணன், பிரபஞ்சன் போன்ற தமிழக எழுத்தாளர்கள் இந்திய/தமிழக அரசுகளைக் கண்டனம் செய்திருக்கிறார்கள்.

இங்கு மதிப்பீட்டிற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் மலர் நிறப்பிரிகை ஆசிரியர் குழு, எஸ்.வி.ராஜதுரை, வ.கீதா, ச.சீ.கண்ணன் போன்றவர்களால் தொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு அகதிக் கவிஞன்:

'நீ கூட எனக்கு ஒரு அந்நிய நிலவுதான்....'
- சோலைக்கிளி

மலர் எனது வாசிப்பில் 5 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுவதாகத் தோன்றுகிறது. 1. பிரச்சினையின் சர்வதேசியத் தன்மை. 2. பிரச்சினையின் தமிழகத்தன்மை. 3. அகதிகளின் பல்வேறு பிரிவுகள் பற்றிய பரிசீலனை. 4. புலம்பெயர் தமிழர்களின் கலாச்சாரப் பரிமாணம். 5. இனி செய்ய வேண்டியது என்ன என்பது பற்றிய கேள்விகள்.

மலரில் பாதி விசயங்கள் இலக்கியப் படைப்புக்களாகவும் (சிறுகதை/கவிதை/குறுநாவல்/ கலாச்சாரச் சூழலின் பிரச்சினைகள்) மீதிப்பகுதி அரசியல் கோட்பாட்டுப் பிரச்சினைகள் பற்றியதாகவும் அமைந்திருக்கிறது.

முதலில் அகதிப் பிரச்சினை கோட்பாடு பற்றிய கட்டுரைகளைப் பார்த்துவிட்டு, பிற்பாடு இலக்கியப் படைப்புக்கள் பற்றிப் பார்ப்போம்.

1. சர்வதேசியத் தன்மை பற்றிய கட்டுரைகள்: புகலிடத்தரிப்பிடம் - அநாமிகள் - பிரான்ஸ் புகலிடக்கூலிகள் கட்டுரை-செல்வமகேந்திரன்- ஸ்விட் சர்லாந்து

எமது எதிர்காலம் - ராகவன் - ஜேர்மனி ஐரோப்பிய இனவெறி - மீட்சி - லண்டன் தமிழரும் நுகர்பொருள் மோகமும் -வரன் - பிரான்ஸ் அரசியல்/கலாச்சாரம்/இன்னொரு தமிழன் - யமுனா ராஜேந்திரன் - லண்டன்

ராகவனின் கட்டுரை அகதிகள் பிரச்சினையின் வேர்களை மிகத் தீவிரமாகப் பார்க்கிறது.

".....முன்றாம் உலகநாட்டு மக்கள் பொருளாதார அகதிகளாக்கப்படுவர் இந்நெருக்கடி உச்சமடைகையில் அரசியல் அகதிகளாக்கப்படுவர். அதனால் இரு பிரிவினரையுமே அரசியல் அகதிகளாகக் கருதலாம்.

.....இன்றும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கும் காலனித்துவ நவகாலனித்துவ சுரண்டல் வடிவத்தின் விளைவுகளில் ஒன்றே ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளை நோக்கிய முன்றாம் உலகநாட்டு அகதிகளின் வருகையாகும்.

அகதிகள் நிலைதொடர்பான சர்வதேச நகல் உடன் பாடு (1951) உருவாகும் முன்னரே காலனித்துவத்தின் விளைவால் முன்றாம் உலக மக்கள் இடம்பெயர்தல் என்பது நிகழ்ந்து வந்தது.

சாட்சியாக இங்கிலாந்தில் வாழும் ஆசிய வம்ச வழியாளரும் ஆபிரிக்க மக்களும் 'அகதிகள்' என்று இன்று சொல்லப்படும் அர்த்தத்தில் இங்கு வந்தவர்கள் அல்ல. கூலி அடிமைகளாக, உழைப்புப் பண்டங்களாக இங்கே வந்தவர்கள்.

இப்போது அகதிகள் எனப்படுபவர்கள் எதிர்கொள்ளும் அனைத்து துன்பங்களையும் அவர்கள் நூற்றாண்டுகளாக அனுபவித்தே வருகிறார்கள். ஐரோப்பிய 'உள் நாட்டுக் காலனிகளே' இம்மக்கள்.

இதை இவ்வாறு குறிப்பிடலாம்: ஆசிய ஆபிரிக்க இலத்தீன்மெரிக்க நாடுகள் ஏகாதிபத்தியத்தின் 'வெளிக் காலனிகள்'. ஐரோப்பிய நாடுகளில் வதியும் வெள்ளையரல்லாத மக்கள் 'உள்காலனிகள்'.

'வெளிக்காலனிகள்' தேசவிடுதலைக்காகப் போராடின. 'உள்காலனிகள்' நிறவெறியை எதிர்த்து, பாசிசத்தை எதிர்த்து மனித உரிமைகளுக்காக அடிப்படை இருத்தலுக்காகப் போராடி வருகின்றன.

ஏகாதிபத்தியத்திற்கு வெளியில் ஒரு சக்தியாகத் திரண்டுவிட்ட முன்றாம் உலகம் இன்று இவர்களுக்கு ஓர்

அச்சுறுத்தல். உள்நாட்டில் இது சக்தியாகத் திரண்டு விடாமலிருக்க அம்மக்கள் மீது நிறுவெறி ஒதுக்கல், அகதிகள் வெளியேற்றம் போன்றவை முன்னெடுக்கப்படுகிறது.

இதைக் கவனத்தில் கொண்டுதான் வலதுசாரி அறிவு ஜீவிகள் பகுத்தறிவு பூர்வமான நிறுவாதம் (Rationalised Racism) வேண்டுமென்கிறார்கள். (Economist/Spectator பத்திரிகையில் நடந்த விவாதங்கள்)

யூதர்கள், ஆசியர்கள், ஆபிரிக்கர்கள் அதிகளவில் குவிவது என்பது 'அகதிகள்' வருகையால் அதிகப்படுகிறது. ஆகவேதான் Unified Europa அகதிகள் பற்றியும் 'ஒன்று பட்ட ஐரோப்பிய கருத்தமைவு' ஒன்றை எட்டுவதாகவும் ஐரோப்பிய நாடுகள் முயன்று வருகின்றன.

இசுதழலில்தான் காலனித்துவத்தின் நவீன மிச்ச சொச்சங்களான ராணுவ ஆட்சிகள், ஆட்சிக் கவிழ்வுகள், இனக்கொலைகள் எழுது நாடுகளில் எரியும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. ஆயுதப் பொருளாதாரத்திற்கு இக்கொலைகள் தேவையாகவும் இருக்கிறது. ஸ்தாம் உசைன் குர்திஸ் கொலைகள் இதற்கு மிகச்சிறந்த உதாரணம்.

இந்நிலையில் இங்கு வரும் அகதிகள் இதைப்பற்றி பிரக்ஞையற்றே இருக்கிறார்கள். முன்றாமுலக மக்களுடன் ஐக்கியப்பட வேண்டியதன் அவசியம், நிறுவெறி/பாசிஸம் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஒன்றுபட வேண்டியதின் அவசியம் போன்றவற்றை இவர்கள் உணரத் தலைப்படவில்லை.

விளைவு நுகர்பொருள் கலாச்சாரமும் பொருள் சேர்க்கும் ஆசையும் பிற இனமக்களை ஏளனமாகப் பார்க்கும் பண்பும் மேட்டுக்குடி மனப்பான்மையும் ஜாதீயமும், சீதனக் கொடுமையும், கோயில் கும்பமேளம் இங்கும் கெட்டி தட்டிப்போய் விட்டிருக்கிறது.

இப்பிரச்சினைகளை தோற்றம் வளர்ச்சி நிலைகளோடு சமூகவியல் ரீதியில் ஆய்வு செய்யும் கட்டுரைகள் தான் மேலே நான் குறிப்பிட்ட சர்வதேசிய தன்மைபற்றிய கட்டுரைகள்.

2 தமிழகத்தின் அகதி முகாம்களின் அனுபவங்களின் அடிப்படையில் அமைந்த கட்டுரைகள் இரண்டாவது வகை.

தமிழகஅகதிகள் / இந்திய ஆட்சியாளர்கள் - சுரேஷ் சிறப்பு (சித்திரவதை) முகாம்கள் - தமிழரசன் சுரண்டலும் ஈழ அகதிகளும் - ஜெயசக்தி தொண்டு நிறுவனம்/ மறுவாழ்வுப்பணி - P.தேவதாஸ் அகதிகள்/எதிர்ப்பும் படிப்பினைகள் - அரு.கோபாலன்.

தமிழக/இந்திய அரசியல்வாதிகள் தத்தமது அரசியல் நலன்களுக்காகவே ஈழப் பிரச்சினையைக் கையாண்டார்கள் என்பது வெளிப்படை. இருதரப்பிலும் பரஸ்பர இணக்கத்தையும் உறவையும் பேணும் சிந்தனையாளர்களும் மக்களும் இருந்தார்கள். தமிழக மக்களுக்கும் ஈழமக்களுக்கும் இடையில் துவேசம் வளர்ப்பவர்களுக்கும் இருதரப்பிலும் இருந்தார்கள்.

வன்முறைக் கலாச்சாரம் ஈழத்துத்தமிழ் மக்களால் இல்லை, வன்முறைக் கலாச்சாரம் என்பது இந்திய நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்தின் ஸ்நூலமான் வெளிப்பாடு. Encounters களில் செத்துப்போனவர்கள் எண்ணிலடங்க மாட்டார்கள். மனித உரிமையாளர்களே தாக்கப்படும் தழல். இந்திய / தமிழகச் சூழலில், போலீஸ் நிர்வாகம் எப்போதுமே அரசியல் பகடைக்காய் என்பது நிதர்சனம். அதன் இயல்பே பொய்மையும் ஒடுக்குமுறையும் தான்.

தமிழக முகாம்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஈழத்து அகதிகள் இந்தியாவில் இன்னொருவகை உதிரிப்பாட்டாளிகள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் விவசாயக் கூலிகள் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் போன்றவர்களோடு ஈழத்து அகதிகளும் கூலி அடிமைகளாக சேர்கிறார்கள். விபச்சாரம் இதன் தொடர்ச்சியாக வருகிறது.

அடிப்படை மன/உடல்நலம், உணவு, உடை, நடமா

டும் சுதந்திரம் போன்றவைகளே பிரச்சினையாகிவிட்டன. பெண்களின் மீதான பாலியல் பலாத்காரம் அன்றாட நிகழ்வாகி விட்டது. அகதிகள் முகாம்கள் சித்திரவதை முகாம்களாகி விட்டன.

இவைபற்றி விரிவாகப் போகிறது இவ்வகைக் கட்டுரைகள்.

இங்கு தமிழரசன் கட்டுரைபற்றிச் சில அபிப்பிராயங்கள் சொல்ல வேண்டும்.

ஈழ அகதி முகாம்களில் பெண்களின் மீதும் தொடுக்கப்படும் அடக்குமுறை தொடர்பான மொழி பற்றியது அது. நிகழ்ச்சி விவரணங்களில் 'இன்பம் அனுபவிப்பது', 'தகாத உறவு' 'காம இச்சை' போன்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் ஆண்நிலை நோக்கிலானவை.

பெண்ணைப் பொருளாகப் பார்ப்பவை. 'கற்பு' என் கிற கருத்தமைவுக்கும் Intercourse என்கிற செயல் முடிந்து விட்டமைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு.

இவர் கட்டுரைகளில் கையாளப்பட்டிருக்கும் இச்சொல் லாடல்கள் 'கற்பை' வலியுறுத்துகின்றன. மற்றது பாலியல் பலாத்காரம் எத்தகையதானாலும் கொடுமானது என்பதை வலிவாக நிறுவ மறுக்கிறது.

இச்சொல்லாடல்களை மீறியும் தமிழரசனின் கட்டுரை மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையது. தமிழக அகதி முகாம்கள் மற்றும் அகதிகளின் வாழ்நிலை பற்றி நிறைய உண்மைகளை ஆதாரமுடன் நிறுவுகிறது.

3. மேலே குறிப்பிட்ட இருவகைக் கட்டுரைகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கும் முன்றாம் விசயம் அகதிகளின் வகைகள் பற்றிய சமூகவியல் பரிசீலனை.

அகதிகள் முன்று வகைகளில் வாழ்கிறார்கள்

A. 1980-1983களில் சிங்களப் பேரினவாத மனித வேட்டையில் தப்பி வந்தவர்கள்.

B. 1985-1986 இயக்கங்களுக்கிடையிலான ஆயுத மோதலில் உயிர் தப்பிப் பிழைத்தவர்கள்.

C. இயக்கங்களினால் ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லீம்கள்.

இப்பகுதிகளில் முதல் இருவகையினரில் பெரும்பாலும் வெளிநாடுகளுக்கு வந்தவர்கள் மத்தியதர வர்க்கத்தினர். கீழ்த்தட்டு மக்களும் கீழ்ஜாதீய மக்களும் தமிழகத்தில் வாழ்கிறார்கள். அல்லது இலங்கையிலேயே அகதி முகாம்களில் வாழ்கிறார்கள். முஸ்லீம்கள் இலங்கையிலேயே அகதிகளாக வாழ்கின்றார்கள்.

இவர்களில் வெளிநாடு வந்தவர்களில் தீவிர சமூகப் பிரக்ஞையுள்ளவர்கள் தவிர பிறர் நுகர்பொருள் கலாச்சாரத்துக்கு ஆளாகி விட்டனர். தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் வாழ்பவர்கள் உயிர் வாழ்தலுக்கான உத்தரவாதங்கள் அற்று தினம்தினம் செத்துப் பிழைக்கிறார்கள்.

தமிழகத்திலிருந்து அகதிகள் பற்றி எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளில், மேற்கு நாடுகளில் அகதிகள் அடிப்படை மனித உரிமைகள், அகதி அந்தஸ்த்து பெறுகிறார்கள் எனும் தொனியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் மேற்கத்திய நடைமுறை முற்றிலும் வேறாக உள்ளது.

4. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் கலாச்சாரம் பற்றிய இரு பிரச்சினைக் கட்டுரைகள் சிவசேகரத்தினால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

புதிய மதிப்பீடுகள் புதிய அனுபவங்களைக்கொண்டு புதிய தலைமுறையினர் வழி உருவாகும் என்று நம்பிக்கை தெரிவிக்கும் கட்டுரைகள் அவருடையவை. மரபும் புத்தாக் கமும் பற்றிய பிரச்சினைகளையும், புலம்பெயர் இலக்கிய வெளியீடுகளைப் பற்றியும் பேசுகிறது அவர் கட்டுரைகள்.

சீதனப் பிரச்சினை சிசுக்கொலை அழிந்துபடும் இளமை பற்றிப் பேசுகிறது, ஜெயபாலனின் குறுநாவல். கூலி அடிமையாய் வாழ நேரும் துக்கத்தைச் சொல்கிறது

கார்த்தி நல்லையாவின் சிறுகதை. நெஞ்சை உலுக்குகிறபடி ஒரு அகதி இளைஞனின் மரணம் பற்றித் துக்கிக்கிறது பார்த்திபனின் படைப்பு. புலம்பெயர் நாடுகளில் பெண்களின் துரப்பாக்கியமான வாழ்வுபற்றி நெகிழ்வுடன் பேசுகிறார் ராஜேஸ்வரி. வான்நிலா, தமயந்தி போன்றோரின் கதைகள் வேர்கள் பிடுங்கப்பட்ட குழந்தைகளின் பிஞ்சு உள்ளங்களைப் பற்றிச் சொல்கின்றது. கொலைகள் ஆழ்மனதில் ஏற்படுத்தும் மனப்பிராந்தியங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றது, முரளியின் சிறுகதை. வானம்பாடியின் மனம். வீடுநோக்கி உறவுகளுக்காகக் கசிகிறது. ஆஸ்திரேலியாவில் முடிவெட்டிக் கொள்ளும் அனுபவத்தை துக்கமும் நகைச்சுவையுமாக முன்வைக்கிறது மாவை நித்தியானந்தன் படைப்பு. தமிழகத்து அகதியின் மரணம் பற்றிச் சொல்கிறார் யோகநாதன். பிரெஞ்சுக்காரனால் ஏமாற்றப்பட்ட தமிழகத்துப் பெண்ணை மீட்கப் போகிறது அரவிந்தனின் மனம்.

இக்கதைகளில் பார்த்திபனின் கதை என்னை குரலெடுத்துச் சத்தம் போட்டு அழவேண்டும் போலச் செய்து விட்டது.

காரணம் அதன் படைப்பு உள்தர்க்கம்.

படைப்பில் கையாளப்படும் மொழி அது செயல்படும் கதைக்களம் மனிதர்கள் வழி உணர்வு சார்ந்து மொழியின் பயணம் போன்றவற்றுக்கிடையிலான இசைவைத்தான் நான் உள்தர்க்கம் என்கிறேன். இந்த உள்தர்க்கம் உள்ள இன்னொரு எளிமையான கதை அரவிந்தனின் கதை.

எந்தப் படைப்பும் எவ்வகையிலும் துவேஷத்தைப் பரப்பாமானால் அது படைப்புநிலையினின்று இழிந்து விடுகின்றது. யோகநாதனின் கதை அத்தகையதுதான். ராஜேஸ்வரியின் சிறுகதை அது எடுத்துக்கொள்ளும் மையத்தினால் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. பிற கலைஞர்களும் ஆத்மார்த்தமான ஈடுபாடு சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாதது.

எனது 'இன்னொரு தமிழன்' கட்டுரையில் நான் குறிப்பிடத் தவறிய இம்மலரில் இடம்பெறாது போனது மான ஒரு மிகமுக்கியமான படைப்பாளி கலாமோகன். தமிழில் அற்புதமான சிறுகதைகளை எழுதியவர். பிரெஞ்சில் எழுதும் ஆற்றல் பெற்றவர். பிரெஞ்சு மொழியில் இவர் கவிதைத்தொகுப்பொன்று வெளியாகியிருக்கின்றது.

கவிதைகளில் முரளிதரன் புலம்பெயர் வாழ்வின் அர்த்தமின்மை பற்றிச் சொல்கிறார். ஜெயகரனின் கோடை ஒட்டவா நதியை முத்தமிடவேண்டும் போல உணர்ச்சி செய்துகிறது. தான் மனிதப் புழுவாக, வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதை நினைந்து நொந்தமனம் பாலமோ கனுடையது. கறுப்பர்களு ஒரு பொழுதை விளைகிறா செல்வ மகேந்திரன். குளிர் பற்றி எரியும் தனது இருத் தலைப் பேசுகின்றார் தம்பா. இறந்துபோன நிமிடங்களை இயக்குகிறார் நிருபா. பூமியே எரிகின்ற பிணமாகி விட்ட நிலையைச் சுட்டுகிறார் வில்வரத்தினம்.

உன்னை மறுப்பது என்னை மறுப்பது எனச் சொல்லும் இன்குலாப் சிறகு முளைத்த விதையொன்று முளைக்க ஒரு பிடி மண்தேடி அலைவதைக் காண்கிறார். சருகுகளை எள்ளி நகையாடும் சதிகாரச் சூரியனைச் சபைக்கேற்காத குளிக்காலத்தின் நிச்சயம் பற்றி நம்பிக்கை தெரிவிக்கிறார் தமயந்தி.

5 எஸ்.வி.ராஜதுரையின் மொழிபெயர்ப்பு சிங்கள பேரின வாதத்தை தோலுரிக்கிறது. வ.கீதா, எட்வர்ட் ஸைத்தின், 'கடைசி வானத்தின் பின்' அரவிந்தனின் 'முகம்கொள்' தார்வீஸின் கவிதைகள் ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸின் நினைவுகள் இவைக்கிடையிலான ஒற்றுமையைப் பேசுகின்றது. புலம்பெயர்ந்த மனிதர்களின் கூட்டு நினைவும் கூட்டு வாழ்வும் புலம்பெயர் நாடுகளில் ஜீவனுடன் பிரசிப்பதைச் சொல்கிறது. கட்டுரையின் சிறப்பு அதன் பெண்ணிலை நோக்கில் இருக்கிறது.

அ.மார்க்ஸின் இறுதிக் கட்டுரையும் ச.சீ.கண்ணனின் நுழைவுக் கட்டுரையும் அகதிகள் பிரச்சினையில் தமிழக

மக்களுக்கும் புலம்பெயர்ந்த மக்களுக்கும் இருக்கவேண்டிய பிணைப்புக்கள் பற்றியும் அக்கறைகள் பற்றியும் சொல்கிறது.

அகதிகள் சட்டங்களின் தோற்றம், அதிலுள்ள குளறுபடிகள், அடிப்படை மனித உரிமை மதிப்பீடுகளைக் கூட மீறும் ஐரோப்பிய அமெரிக்க அரசுகளின் மாணுட விரோதச் செயல்கள், புலம்பெயர்ந்ததற்கான காரணங்களை ஆய்வதை விடவும், அதிலுள்ள மனிதாபிமான அணுகுமுறையின் முக்கியத்துவம் போன்றவற்றை மார்க்ஸின் கட்டுரை விரித்துக்கொண்டு போகிறது. தமிழகத்தில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் பற்றி இருக்கும் தவறான பிம்பங்களைத் தகர்த்தெறியும் கட்டுரைகள் இவையெனச் சொல்கிறார் ச.சீ.கண்ணன்.

ஈழத்தமிழர் பிரச்சினை என்பது தமிழகத்தில் உள்ள சில இலக்கியவாதிகளுக்கு வெறும் 'இலக்கியப்பிரச்சினை'. முதலில் இலக்கியம் படைக்கிறவன் அரசியல் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நான் சொல்லும் அரசியல் கட்சி அரசியல் அல்ல. Politics is Personel என்று பெண்ணிலை வாதிகள் சொல்கிறார்களே அந்தப் பிரக்கை அரவியல். வாழ்வு பற்றிய அரசியல். தமது அறிவை முதலில் பிரபஞ்சமளாவி விரித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு ஈழ இலக்கியம் பற்றி விமர்சிக்கத் தம்மைத் தகுதி படைத்த வராக ஆக்கிக் கொள்ளலாம்.

இந்த அடிப்படையில் தமிழகத்தில் வெளியான பல்வேறு பத்திரிகைகளின் ஈழச்சிறப்பிதழ்களைவிட நிற்ப பிரிகை மலர் முக்கியத்துவமுடையது. பரந்துபட்ட அக்கறைகளைத் தன்பால் உள்ளடக்குவது.

விரிந்த அளவில் பிரச்சினை/படைப்புகளை அறிமுகப் படுத்தியிருந்தாலும் மலர் இன்னும் சிறப்பாக வந்திருக்க முடியும் என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது.

குற்றம் இருதர்ப்பிலும்தான். புலம்பெயர்ந்த தமிழருக்கு படைப்புக்கள் அனுப்பத் கொடுக்கப்பட்ட கால அவகாசம் குறைவு. அந்தக் குறைந்த அவகாசத்திலும் புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் எல்லா எழுத்தாளர்களும் படைப்பாளிகளும் பெரும்பாலானோர் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டார்கள். இவர்களிடமிருந்த ஆர்வமும் அக்கறையும் குறைவாகவே இருந்தது.

இனிவரும் காலங்களில் இக்குறை நேராமலிருக்க இதை ஒரு முன்உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். எழுத்துப் பிழைகளுக்கு மலர்க்குழு பொறுத்தருளக் கேட்டுக் கொண்ட பிறகு நாம் மேலும் அழுத்திச் சொல்வது பண்பாடில்லை. LayOut முற்றிலும் அவசர கோலத்தில் உள்ளது.

இறுதியாக இரண்டு விசயங்கள் சொல்ல வேண்டும். ஒன்று: அட்டைப்படத்தில் முன்பக்கம் உள்ளது ஒரு ஆப்பிரிக்கக் குழந்தையின் படம். கடைசிப் பக்கத்தில் உள்ளது Boat People பற்றிய வியட்நாமியப் புகைப்படம். கறுப்புக் குழந்தை அழகு. தமிழ் அகதிக் குழந்தையும் அழகு.

இது தமிழ் அகதிகளைப் பற்றிய புத்தகம் என்பதால் தமிழ்க் குழந்தை சிரித்திருந்தால், தாடையில் கைவைத்து யோசனையுடன் நம்மைப் பார்த்திருந்தால் இன்னும் சந்தோஷமாக இருந்திருக்கும்.

மற்றையது: ஈழத்தமிழர்களுக்கும் தமிழகத் தமிழர்களுக்கும் இடையில் வேறுபாட்டை வளர்ப்பவர்களை இம் மலர் கேள்விக்குள்ளாக்கிறது. தமிழக அரசும் தமிழக மக்களும் ஒன்றல்ல. வேறுவேறு. தமிழக அரசை எதேச் சாதிகாரத்தை விமர்சிக்கும், மறுக்கும் சிந்தனாவாதிகளும் அறிஞர்களும் மனித உரிமையாளர்களும் மக்களும் தமிழகத்தில் உண்டு. அதற்கு இம்மலர் நிரந்தரமான சாட்சியமாகவிருக்கும்.

மலர் கிடைக்குமிடம்:

நிறப்பிரிகை, அஞ்சல்பெட்டி எண் 192

பாண்டிச்சேரி 605001

ஐரோப்பாவில் அகதிப் புகலிடம்: ஓர் அறிமுகம்.

Asylum in Europe: An Introduction

அகதிப் புகலிடம் - அகதியாக வெளியேறுதல் என்பன பற்றி ஐரோப்பிய ஆலோசகர் ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. அகதிகள் கல்விக்கான ஐரோப்பிய கவுன்சில் (ECRE) பொன்ட்வே ஹவுஸ் (Bondway House), 3-9 பொன்ட்வே (Bond Way), இலண்டன் (London) SW8 1SJ, UK நிறுவனத்தின் வெளியீடு. தொலைபேசி: +44(0) 72582 9928 Fax: +44(0) 71820 9725

இது 1983இல் வெளியிடப்பட்ட அகதிகளுக்கு உதவி செய்யும் முகவர் நிறுவனங்களுக்கான கை நூலாகிய ஐரோப்பாவில் அகதிப் புகலிடம் (Asylum in Europe: a handbook for Agencies assisting Refugees) எனும் நூலின், நீண்ட காலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட, 4 ஆது பதிப்பின் முதலாவது தொகுதி (volume 1)யாகும். சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐரோப்பிய நாடுகளின் சட்டங்களையும் சட்ட நடைமுறைகளையும் உள்ளடக்கிய இரண்டாவது தொகுதி விரைவில் வெளிவரவுள்ளது. இந்நூல் அகதிகள் சட்டங்கள் குறித்து தொழில் ஈடுபாடு காட்டுபவர்களுக்கான ஆரம்ப வடிவு அமைப்புக்களை கொண்டிருந்த போதிலும் வழக்குரைஞர் அல்லாத அகதிகள் - அகதி அந்தஸ்து கோருபவர்களுக்கு உதவும் அல்லது பாதுகாப்பு வழங்கும் எல்லோருக்கும், சர்வதேச ரீதியிலும் ஐரோப்பிய ரீதியிலும் பயன்படக்கூடிய அருமையான நூல்.

பகுதி 1.

சர்வதேச மட்டத்திலான விடயங்களை பகுதி 1 எடுத்தாள்கிறது.

சர்வதேச சட்ட அளவுகோல்கள் பற்றிய அடிப்படை விளக்கங்களை அறிமுக உரை அளிக்கின்றது. அகதியின் வரைவிலக்கணம் என்ற பகுதி 1951ஆம் ஆண்டு அகதிகள் மரபு சாசனத்தின் முக்கிய சாராம்சங்களை விளக்கியபின் அதன் முக்கியத்துவம் பற்றி எடுத்து விளக்குகிறது. அகதிப் புகலிடம் எனும் அதிகாரம் பல்வேறு விதமான அகதிப் புகலிட கோரிக்கை முறைகளையும் குடும்பங்களுடன் மீள இணைவது பற்றியும், முதலாவது நாட்டில் அகதிப் புகலிடம் கோருதல் என்பது பற்றியும், உலக ஒழுங்கு முறையில் அகதிகளின் நிலைபற்றியும் எடுத்துக் கூறுகிறது. UNHCR, IOM போன்ற அரசாங்கங்களுடன் தொடர்பு வைக்கும் நிறுவனங்கள் பற்றி விபரிக்கப்பட்டு அவற்றினுடைய நோக்குகளும் பட்டியல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிரதானமாக உரையாடல்கள், ஆலோசனைக் கூட்டங்கள், மகாநாடுகள் பற்றி எடுத்துக் கூறப்பட்டு அவை நடைபெறும் திகதிகளும் தரப்பட்டுள்ளன.

பகுதி 2

பகுதி 2 ஐரோப்பிய மட்டத்திலான மேற்கூறிய விடயங்களை எடுத்தாள்வதுடன் சிறிய வரலாற்று அறிமுகம் என்றும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பியக் கூட்டமைப்பின் முக்கிய முறைமைகள் அனைத்து பற்றியும் எடுத்து ஆராயப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய கவுன்சில், ஐரோப்பிய

சமூகம், ஐரோப்பாவின் பாதுகாப்புக்கும் கட்டமைப்புக்கும்மான மாநாடு என்பவை இவற்றுள் அடங்கும். பகுதி 1, பகுதி 2 ஆகிய இரண்டுமே பின்னிணைப்பாக, ஐரோப்பாவில் உள்ள சர்வதேச நிறுவனங்களின் முகவரிகள், அகதிகள் தொடர்பாக வெளியான நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள், ஒப்பந்தங்கள், தீர்மானங்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் மற்றும் தேவையான பல விடயங்களைக் கொண்டுள்ளன.

இக் கைநூலில் குறை கண்டுபிடிப்பது கடினம் எனச் சொல்லுமளவுக்கு சிறப்பான முறையில் நூல் அமைந்துள்ளது. “கடினமான” சட்டங்கள், “மென்மையான” சட்டங்கள் அவற்றின் நடைமுறைப்படுத்தல்கள் என்பன பற்றி நூல் எடுத்து விளக்குகிறது. சட்டக்கோவைகளிலும் உத்தியோகபூர்வமான உடன்படிக்கைகளிலும் உள்ள பல்லினங்களை தயக்கமின்றி உள்ளதை உள்ளபடியே சொல்லும் துணிவுடன் எடுத்துக் கூறும் போக்கில் நூல் அமைந்துள்ளது. நூலின் ஒவ்வொரு பந்தியையும் தனியாக இலக்கமிட்டுள்ளமை விரைவாக மீள நோக்குவதற்கு உதவியாக உள்ளது. மொழிநடை சாதாரண வாக்கரை நோக்காக கொள்ளாது புத்தி சாதுரியமும் கருத்தாழமும் உடையதாக அமைந்துள்ளது. எதிர்காலத்தில் வரவுள்ள பதிப்புகளில் பகுதி 1, பகுதி 2 இன் கூட்டுமொத்தமான உள்ளடக்க அட்டவணை ஒன்று அவற்றின் முன்பக்கத்தில் வெளிவருமென நான் நம்புகின்றேன். வேகமான வளர்ந்து வரும் இன்றைய உலகில், ஒரு இரவில் வளரும் காளான்கள் போல பல்கி பெருகிக் கொண்டிருக்கும் சுருக்கக் குறிப்புக்கள் (உ+ம்: ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கு ஐ.நா. எனத் தமிழில் சொல்வதைப் போல United Nation என பதற்கு U.N. என ஆங்கிலத்தில் சுருக்கமாகக் குறிப்பது) பற்றிய விளக்கம் கொடுபடாமல் உள்ளமை நூலில் உள்ள முக்கிய விடுபாடெனக் கூறலாம்.

ஆய்வு செய்தவர்: Gabrielle Bircklesby
முன்னாள் RSP விரிவுரையாளர்

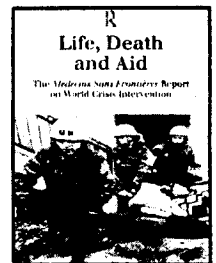
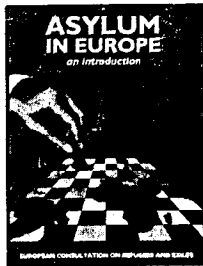
வாழ்வும் சாவும் உதவிகளும் Life, Death and Aid

வாழ்வும் சாவும் உதவிகளும் எனும் தலைப்பில் உலக சிக்கல்களில் தலையிடுவது பற்றிய அறிக்கை ஒன்றை மெடிசின் சொன் புரொன்டியேர் (The Medicines sans Frontiers) வெளியிட்டுள்ளனர். 1993இல் வெளிவந்துள்ள இந்நூலின் நூலாசிரியப் பொறுப்பை பிரான்சிஸ் ஜீன் (Francis Jean) செய்துள்ளார்.

விலை: £9.99

தேவையானோர் ITPs, Clinton House, North Way6, Andorer SP10 5BE, UK, Tel: +44(0) 264 332 424

வாழ்வும் சாவும் உதவிகளும் எனும் இந்நூலுக்கு பத்திரிகையாளர்களும், அறிவியலாளர்களும் MSF ஊழியர்கள் உட்பட பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். இப் புத்தகத்தின் வழியாக இன்றைய உலகின் பத்து உடனடிக் கவனம்

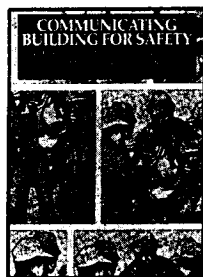
செலுத்தப்பட வேண்டிய மனிதாபிமானச் சிக்கல்கள் பற்றிய கவனத்தை ஏற்படுத்துவதே MSF இன் நோக்காகும்.

துடானிலும் ஆப்கானிஸ்தானிலும் “பிறதலையீட்டின்மை”; டாஜிகீஸ்தான், காகாகூஸ், லிபிரியாவில் “பிராந்திய தலையீடு”; எல்சல்வடோர், கம்போடியா, அங்கோலாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட “அமைதி பேணும் செயற்பாடுகள்”; பொஸ்னியா, ஹெசிகோவினா, சோமாலியாவில் “மனிதாய நோக்கிலான இராணுவத் தலையீடு” ஆகிய நான்கு தலைப்புக்களின் கீழ் பத்து வெவ்வேறான சிக்கலுக்குரிய விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டு பகுதி 1 அமைந்துள்ளது. இப்பத்துத் தலைப்புக்களிலும் நூல் எழுதப்படும் வரையுள்ள நிலைமைகள் பற்றிய வரலாற்று ரீதியான, என்ன பிழைகள் ஏற்பட்டன என்ற விபரங்கள், உள்ளடங்கலான சுருக்கக் குறிப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளமை இந்தப் பத்துப் பிரச்சினைகள் பற்றியும் மிக ஆழமாக இல்லாமல் மேலெழுந்தவாரியாக விரைவாக எடுத்து நோக்குவதற்கு விரும்பும் எவருக்கும் பெரிதும் பயனுடையதாக உள்ளது. “தெளிவின்மையும் ஆழமின்மையும் எனக் குறிக்கப்பட்டன வற்றிற்கு சர்வதேசப் பதிலீடு” (An International Response Marked by Paradoxes and Ambiguities) எனும் தலைப்பிலான இரண்டாம் பகுதியில் “ஆயுத்தால் பேணப்படும் தெளிவின்மைகள்”; “மனிதாயச் சட்டங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட அமைதி பேணும் செயற்பாடுகள்”; “இறைமைக்கு மனித உரிமை விடுக்கும் சவால்”; “உடல் நலம் பேணுதலில் மறுசீரமைப்பு - இல்லாத செயற்பாட்டுத் திட்டங்கள்”; “எப்பொழுதும் வேதனைகள் நல்ல சம்பவங்களாகும்” எனும் ஐந்து தலைப்புக்களில் விடயங்கள் எடுத்து நோக்கப்படுகின்றன. சர்வதேச மனிதாபிமான சேவைகள் எனும் பிரதேசத்துடன் முரண்படுகின்ற சில பிரதான பிரச்சினைகளை இப்பகுதி அணுகி ஆராய்கின்றது. பனிப்போர் முடிவானதன் விளைவுகளின் ஒரு பகுதியாக காட்சியளிக்கும் பிரச்சினைகள் பலவற்றை தீர்த்து வைப்பதற்கு இயலாது உள்ள சர்வதேச சமூகத்தின் கொள்கைகளில் உள்ள குறைபாடுகள், தீர்வு காண முன்வடிவுகள் போதியளவு இல்லாமை, பொதுவான மனிதாபிமான இலட்சியங்களில் உள்ள குறைபாடுகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய கருத்துரைகளை இப்பகுதி வெளிப்படுத்துகிறது.

இன்று இத்தகைய பல பிரச்சினைகள் இருப்பதினால் ஒருவர் இதனை ஆழமாக எடுத்து நோக்குவது இயலாது என்பதனை உணர்ந்து மனிதாபிமான சேவைகளையும் நோக்குகளையும் எதிர்நோக்கும் சில மிக அவசியமான முரண்பாடுகள் பற்றி மிகச்சிறந்த எண்ணங்களை இக்கட்டுரைகள் சுருக்கமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. மொத்தத்தில் கூறுவதானால் உலகின் மனிதாபிமான உதவிகள் பற்றி அறியத் தொடங்கும் ஒருவர் படிக்கக்கூடிய பயனுள்ள சுவாரஸ்யமான நூலாக இது உள்ளது.

ஆய்வு மதிப்புரை செய்தவர்: பிவு பில்சின். எஸ்.நீல் சென். RSP விரிவுரையாளர்.

**பொதுசனத்
தொடர்புகளுக்கும்
பயன்படுத்தப்படும்
கட்டடங்களைப்
பாதுகாப்பான முறையில்
நிர்மாணிய்பதற்கு**

கேம்பிரிட்ஜ் கட்டடக்கலை ஆய்வு நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த எரிக் டல்லியும் ஹாலாண்ட்டும் எழுதியது 80 பக்கங்கள் ISBN 1853391832 £7.95/\$15.50 டெக்னோ லஜி

இன்டர்மீடியேட் வெளியீடு. 105 சவுத்தெம்டன் ரோட், இலண்டன் WC1B 4HH, UK..

நடத்தைகள் பழக்க வழக்கங்கள், கட்டடங்கள், அமைப்புகள் போன்றவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், தெளிவற்ற முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுள்ள சமூகங்கள், அதுவும் குறிப்பாக அவை வெளியாரினால் ஊக்கப்படுத்தப்படும்போது, ஏற்றுக்கொள்வது கடினம்.

இந்நூல் கலாச்சார ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியதும் உள்ளூர்க் கட்டடக்காரர்கள் கட்டடங்களை யும் வீடுகளையும் அமைக்க கூடியதுமான வகையில் அருமையான தொழில் நுட்பத் தகவல்களைத் தருகின்றது.

கிடைக்கக்கூடிய மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மூலவளங்களை சிறப்பான வகையில் பயன்படுத்தி உள்ளூரில் உள்ள சமூகத்தினரின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று ஏழை யான சமூகத்தவர்கள் கட்டடங்களை நிர்மாணிக்கக் கூடிய, தொடர்புகளுக்கான ஆலோசனைகளையும் தொழில் நுட்ப விபரங்களையும் ஏழை மக்களுக்கு எடுத்துரைப்பதே இந்நூலின் குறிக்கோளாகும். இது முன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. திட்டமிடலில் தொடர்புகள், அறிவூட்டும் கருவிகள், பாதுகாப்பான கட்டடத்திற்கான விவரணங்கள் என்பனவே அவையாகும்.

இந்த நூல் பல்வேறு வகையான தனிப்பட்ட சிறப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது. எந்தக் கலாச்சாரத்தில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றதோ அந்தக் கலாச்சாரத் தன்மைக்கும் கட்டட மொழி (உதாரணமாக அடையாளங்கள், உருவங்கள், குறியீடுகள்)க்கும் இடை தொடர்பை ஏற்படுத்துவதை இந்நூலின் விசேடத்தன்மையின் முக்கிய உதாரணமாகக் கூறலாம். மக்கள் எவ்விதமாக வெவ்வேறு வகையான சித்திரங்களையும் அடையாளங்களையும் கைக்கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள் என்பதில் இந்நூல் அக்கறை காட்டுவதுடன் அதனைப் பற்றி ஆற்றலுள்ள தேடுதல் ஒன்றையும் செய்கிறது. திறமையான முறையில் பரீட்சிக்கப்பட்ட இயற்கையான முறைகள், பரம்பரை பரம்பரையாக தொடர்ந்துவரும் பொழுது, வழிகாட்டு நூல்கள் அவற்றை ஏற்பதிலும் தேவையான மாற்றங்களைச் செய்வதிலும் ஈடுபடும் பொழுது நடைமுறையில் அவற்றை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பதினால் ஏற்படும் சிக்கல்களை அவதானமாக இந்நூல் ஆராய்கிறது. மக்களுடைய தேவைகளை (உள்ளூர் மக்கள் விபரிக்கும் வகையில்) படங்களாக சித்தரித்ததன் பின்னர் அதனை எப்படி பெறலாம் செய்யலாம் என்பது பற்றிய தகவல்களை அச்சிடுவதே சிறந்த தொடர்பு சாதன முறையாக அமையும் என இந்நூல் எடுத்துக் கூறுகிறது.

இந்நூல், பிரச்சினைகளை கூறி பல சம்பவங்களை ஆராய்கிறது. விதிகளை விதிப்பதையும் கட்டடங்களைத் தொடுப்பதையும் தவிர்த்து அதற்குப் பதிலாக வேலையை உள்ளூர்த்தன்மைக்கு ஏற்ற வகையில் ஆற்றலுள்ள முறையில் கள வேலையாளர்கள் செய்யக் கூடிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவது பற்றி இந்நூல் சிந்தித்து சிறப்பான வழிகளையும் தீர்வுகளையும் கூறுகின்றது. சமூகங்களது அபிவிருத்திக்கு உழைக்கும் ஊழியர்கள் விலைகொடுத்து வாங்கக்கூடிய வகையில் £7.95 விலையாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

மதிப்புரை செய்தவர்: நபீல் ஹம்மீ (Nabeel Hamdi) சுற்றாடலது திட்டமிடலுக்கும் அபிவிருத்திக்குமான மையம் (CENDEP - Oxford) புறாக்ஸ் பல்கலைக்கழகம் (Brookes University)

அபிவிருத்திக்கான தகவல் திரட்டு 1.
கஷ்டமான சூழ்நிலைகளிலுள்ள சிறுவர்களுக்கு உதவுதல்.

ஆசிரியர்களுக்கான தகவல் திரட்டு. சேவ் த சில்ரன் (Save the Children) நிதியத்தைச் சேர்ந்த நாஓமி ரிச்மன்னும் டயனா பெரீரியாவும் 1991இல் எழுதியது. A5 அளவுதான் பதிப்பு. 48 பக்கங்கள். ISBN 1870322 428. £2.95.

அபிவிருத்திக்கான தகவல் திரட்டு 2.
சிறுவர்களுடன் தொடர்பும்,
பாதிப்புக்குள்ளான சிறுவர்களுக்கு உதவுவதும்

சேவ் த சில்ரன் நிதியத்தைச் சேர்ந்த நாஓமி ரிச்மன் 1993இல் எழுதியது A5 அளவுதான் பதிப்பு. 108 பக்கங்கள். ISBN 1870322495. £3.95

கிடைக்குமிடம்:
(Publication Sales, Save the Children, 17 Grove Lane, London SE5 8RD, UK.

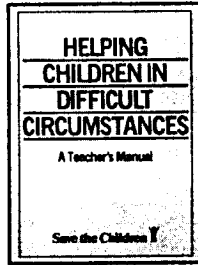
Tel: +44(0) 717035400

Fax: +44(0) 717032273

அபிவிருத்தித் தகவல் திரட்டு 1:
கஷ்டமான சூழ்நிலையிலுள்ள
சிறுவர்களுக்கு உதவுதல்

இது நீண்டகாலப் பிரச்சினைகளால் மன அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாகியுள்ள சிறுவர்களுடன் ஊழியம் செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டக் கூடிய முறையில் அமைக்கப்பட்ட செயல்முறை வழிகாட்டியாகும். இது இரண்டு பரந்த எவிலான பின்வரும் தலைப்புக்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. சிறுவர்களின் மேல் நீண்டகால பிரச்சினைகள் ஏற்படும் தாக்கங்களும், கஷ்டமான சூழ்நிலையில் உள்ள சிறுவர்களுக்கு உதவுவதற்கான முறைகளும் என்பனவே அவை.

அபிவிருத்தியின்போது சிறுவர்கள் பலவிதமான பௌதீக ரீதியான உணர்ச்சிகளுமான தேவைகளை நாடி நிற்கின்றனர். இந்தத் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படாவிட்டால் அபிவிருத்தியும் பெரும்பாலும் தடைப்பட்டுவிடும். யுத்த சூழ்நிலைகள் காரணமாக நீண்டகால மன அதிர்ச்சிக்குள்ளாகி பாதிப்புற்றுள்ள சிறுவர்கள் பற்றிய களஆய்வுகள் இந்நூலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் தகவல் திரட்டின் படி மனஅதிர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்ட சிறார்களின் குணப்படுத்தலுக்கு குணப்பட முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையும், எதிர்காலத்தின் மேல் நம்பிக்கையும் சிறுவர்களுக்கு ஏற்படச் செய்தல் மிக அவசியமான ஒன்றாகும். இதைச் செய்வதற்கான பல்வேறு வகையான உத்திகள் நூலில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக சிறுவர்களின் தன்னம்பிக்கையை வளர்க்க உதவக் கூடிய வினையாட்டுக்களும் படைப்பாக்கல் திறன்களும் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை இந்தத் தகவல் திரட்டு வலியுறுத்துகின்றது. சிறுவர்கள் கவிதைகள், வினையாட்டுக்கள், நடப்புக்கள் மூலம் தம்மை விவரித்தல் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் தங்களால் படைப்பாங்கங்களை உருவாக்க முடியும், உற்பத்தித் திறனுள்ள மனிதனாக வாழ முடியும், எல்லாவற்றிலும் அதிமுக்கியமாக தாங்கள் பிறரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்பதை அறியப்படுத்தல் வேண்டும். குடும்பமும் சமூகமும் குணப்படுத்தும் முயற்சியில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. சிறுவர்கள் தங்களுடைய கலாச்சாரத்தினதும் மரபுவழிகளினதும் முக்கியத்துவத்தை உணருவது மிக அவசியம் எனவும் சிறுவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கலாச்சாரத்தைப் பற்றி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாக

அறிய முடியுமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அறியக் கூடிய வகையில் படிப்பிக்கப்படல் அவசியம் எனவும் நூலாசிரியர் ஆணித்தரமாக எடுத்தியம்புகிறார்.

அபிவிருத்திக்கான திரட்டு 2:
சிறுவர்களுடன்
தொடர்பு கொள்ளுதல்

இந்நூல் முதலாவது பாகத்தில் கூறப்பட்டுள்ள விடயங்களையே கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்ட போதிலும், “யுத்தத்தினாலோ அல்லது சமூகச் சீரழிவுகளினாலோ” பாதிக்கப்பட்டுள்ள சிறுவர்களுக்கு அபிவிருத்திக்கான பயிற்சி செயற்திட்டங்களை நடத்துபவர்களுக்கென இது எழுதப்பட்டுள்ளது. செயல்முறைத் திட்டங்களை நடாத்துபவர்கள் சிறுவர்களின் மனோநிலை பற்றிய தெளிவைப் பெற்றுப் பேசும் ஆற்றலுள்ள முறையில் குறைகளைக் கேட்போராக மாறக்கூடிய முறையில் பல பயனுள்ள பயிற்சிகள் இதில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் குழந்தைகளுடன் நம்பகத் தன்மையான உறவு நிலையை கட்டி எழுப்பக் கூடிய தொடர்பு முறைகளுக்கான முக்கியமான பல வழிகாட்டும் குறிப்புகள் இதில் காணப்படுகின்றன. வாய்மொழி மூலமானதும், வாய்மொழி மூலம் அல்லாததுமான பல தொடர்பு நுணுக்கங்கள் இதில் இடம் பெற்று வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. எந்த வகையான கேள்விகள் கேட்கப்பட வேண்டும் எவ்வளவு நேரத்திற்கு உரையாடல் நீடிக்க வேண்டும் போன்ற தலைப்புக்களையும் இந்தத் தகவல் திரட்டு உள்ளடக்கியுள்ளது.

முக்கியமானதும் ஆனால் பலநேரங்களிலும் கவனத்திற்கெடுக்கப்படாததுமான விடயமாகிய, “ஆசிரியர்கள் மேல் மன அழுத்தங்களும் நீண்டகால சிக்கல்களால் ஏற்படக் கூடிய மனஅதிர்ச்சிகளும் ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கங்கள்” பற்றி இந்தத் தகவல் திரட்டு ஆராய்கின்றது. சிறுவர்களுடன் வேலை செய்பவர்கள், நேரத்தை ஒதுக்கி, தங்களுடைய சொந்த உணர்வுகள் பற்றியும் நம்பிக்கைகள் பற்றியும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது அவசியம் என இந்தத் தகவல் திரட்டு வாதிகுகின்றது. இந்தத் தகவல் திரட்டுக்கள் மொசாம்பிக்கில் பயன்படுத்துவதற்கெனத் தயாரிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் எந்த இடத்திலும் கஷ்டமான சூழ்நிலைகளில் வாழ்கின்ற சிறுவர்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய முறையில், சிறார்களைப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளை உள்ளீடுகள் பற்றியும் அதன் தீர்வுகள் பற்றியும் இந்நூல் எடுத்து விளக்குகிறது. தன்னம்பிக்கையை ஏற்படுத்துதல் பற்றிய நூலின் மிக முக்கியமானதொன்று. ஆயினும் இந்த நூல் நீண்டகால அதிர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணமாகவுள்ள உளவியல் சேதத்தை ஏற்படுத்துகின்ற காரணங்கள் பற்றி குறிப்பாக போராளிச் சிறுவர்கள் என்ற பகுதியில் ஆராயத் தவறுகின்றது. இந்தச் சிறுவர்களை அன்பு செய்வதும் ஏற்றுக்கொள்வதும் அவர்களுடைய குணப்படுத்துவதற்கான முயற்சியில் முக்கியமான அடிகள் தான் ஆயினும் சமூகத்தில் அவர்கள் முற்றுமுற்றாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப் படுவதற்கு முன் அவர்களுக்கு மேலும் பல உதவிகள் அளிக்கப்பட வேண்டிய தேவைகள் உள்ளன. இதனை விவரிக்காதது சிறு குறைபாடுதான். ஆயினும் சிறுவர்களுடன் வேலை செய்ய விரும்பும் எவரும் இந்தத் தகவல் திரட்டுக்களை தகவல்களை வழங்குகின்ற, செயல்முறை சுதந்திரமானதும் காரசாரமான சிந்தனைகளைக் கொண்டதுமான ஒன்றாகவே கண்டுக்கொள்வர்.

மதிப்புரை செய்தவர்: சனோன் அனலோர் RSP வருகை விரிவுரையாளர்

Shannon Analore RSP Visiting Study Fellow.

ரேமான்ட் வில்லியம்ஸ்: 1921-1988

ஒரு அறிமுகம்

-யமுனா ராஜேந்திரன்

ரேமான்ட் வில்லியம்ஸ் இந்நூற்றாண்டின் முக்கியமான கலாச்சார சிந்தனையாளர். இடதுசாரி அரசியல் நடை முறையாளர். நாவலாசிரியர் 1960-1970களில் எழுந்த புதிய இடதுசாரி அரசியலின் கோட்பாட்டாளர். மனிதாபிமானத்தைத் தனது படைப்புக்களிலும் விமர்சனங்களிலும் விரித்துக்கொண்டு போனவர். ரேமான்ட் வில்லியம்ஸ் இன்றைய சூழலில் மிகமிக முக்கியமானவர் என்று கருதுகின்றேன். பின் நவீனத்துவ விமர்சனமும் அமைப்பியல் அணுகுமுறையும் கலாச்சாரக் களத்தில் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளையும் சமகால நெருக்கடிகளையும் முற்றிலும் மறுத்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சூழலில் இவரது வாழ்வும் படைப்புக்களும் விமர்சனக் கட்டுரைகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

1921ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ரேமான்ட் வில்லியம்ஸ் 'எல்லைப்புற நாடு' (Border Country) எனச் சொல்லப்படும், வேல்ஸில் பிறந்தார். ரெயில்வே சிக்னல்மன் இவரது தந்தையார். ஹென்றி எஸ்தருக்கு, இவர் ஒரே மகன்.

வேல்ஸ் பல்வேறுவிதங்களில் இங்கிலாந்திலிருந்து வித்தியாசமான வாழ்க்கை முறைகளைக் கொண்டது. மலைகளும், கிராமங்களும், தொழிற்சாலைகளும் கொண்ட பிரதேசம் அது. இங்கிலாந்தின் பகட்டையும் பாரபட்சத்தையும் அங்கு காண்பது அரிது. வாய் வழியிலான இலக்கியங்கள், பாடல்களின் தொன்மை கொண்டது. வேல்ஸைப் போலவே, அயர்லாந்தைப் போலவே ஸ்கொட்லாந்தும் பிரிட்டிஷ் பேரரசிலிருந்து தனது தனித் தன்மைகளுக்காக குரல் கொடுத்து வருகின்றது.

சுஜாதாபட் (Sujatha Butt) போன்ற இந்திய வம்சாவழி கவிஞர்களும் இங்கு வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். விவசாயிகளுடையதும் தொழிலாளிகளுடையதுமான எளிமையான பிரக்ஞை இம்மக்களுடையது. இந்தக் குரலை ஆங்கிலக் கலாச்சார வாழ்வில் பிரதிபலித்தவர் ரேமான்ட் வில்லியம்ஸ்.

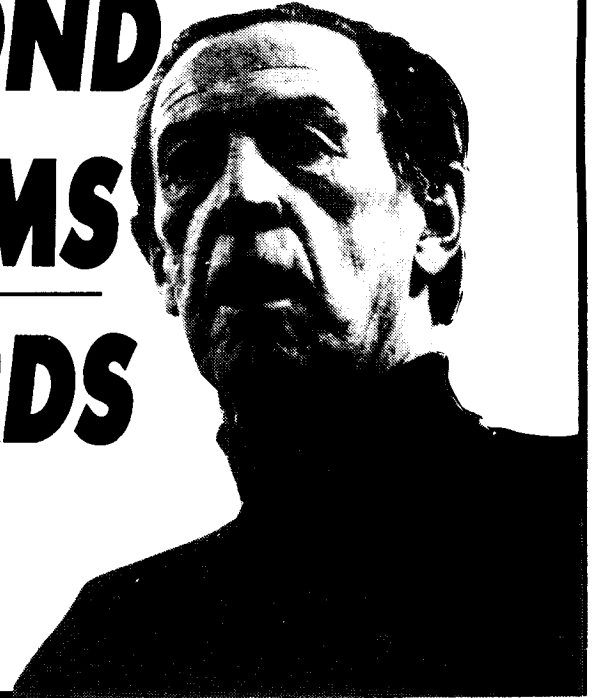
1939ஆம் ஆண்டு கேம்பிரிட்ஜிலுள்ள டிரினிட்டி கல்லூரியில் ஆங்கிலம் பயின்றார். இரண்டாம் உலகப் போருக்கு அழைக்கப்பட்ட ரேமான்ட் 1944இல் டாங்க் கமாண்டராகப் பணியாற்றினார். யுத்தத்தின் இறுதியில் மறுபுரிதிய படிப்பைத் தொடர்ந்தார். 1946ஆம் ஆண்டு மறுபுரிதியை கல்வித்துறைசார் படிப்பை மறுதலித்த ரேமான்ட், ஸ்ஸ்ஸ்க்ளீக்குத் தனது குடும்பத்துடன் இடம் பெயர்ந்து, அதன் பின்னான 15 ஆண்டுகளும் தொழிலாளர்கள் கல்விச் சங்கத்தில் (Workers Educational Associa-

tion) தொழிலாளர்களுக்கான மாலை நேர வகுப்புக்களை நடத்தி வந்தார்.

டிக்கன்ஸ், ஷுல்லி, ஆஸ்கார் வைல்ட், சேக்ஸ்பியர் போன்ற இலக்கியவாதிகளின் மனிதாபிமான மரபையொட்டிய படைப்பாக்கத்தையும் விமர்சன அணுகுமுறையையும் வளர்த்தவர் ரேமான்ட்.

இவர் தனது படைப்பு/விமர்சனம் போன்றவைகளை மார்க்ஸீய அணுகுமுறையிலிருந்து தொடங்கவில்லை.

RAYMOND WILLIAMS TOWARDS 2000

தனது மானிடநேய, படைப்பெழுச்சியின் போக்கிலேயே அவர் மார்க்ஸீயத்தை வந்தடைந்தார்.

1950ஆம் ஆண்டு தொடங்கி அவர் இறக்கும் 1988வரை இந்தப் பாரம்பரிய அணுகுமுறையை நடைமுறையில் கொண்டிருந்தார்.

1946இலிருந்து ஸ்ஸ்ஸ்க்ளீவில் இருந்த 15 ஆண்டுகளில் கொஞ்சக்காலமே ஜீவித்து Politics and Letters என்ற பத்திரிகையைக் கொண்டு வந்தார். இக்கால கட்டத்திய அவரது எழுத்துக்களே பின்னாளில் 1979இல் லண்டன் Verso பதிப்பகத்தில் இதே தலைப்பில் புத்தகமாக வெளிவந்தது.

1939க்குப் பின்னால் சில ஆண்டுகள் பிரிட்டிஷ் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியிலும் உறுப்பினராக இருந்தார். 1961ஆம் ஆண்டு கேம்பிரிட்ஜுக்குத் திரும்பிய ரேமான்ட் நாடகப் பேராசிரியராக விரிவுரையைத் தொடங்கினார்.

இவர் போதித்த நாடகம், சினிமா, பத்திரிகையியல் போன்ற துறைகளை மறுகட்டமைப்புச் செய்ததே இவர் பங்களிப்பு. இவரது மறுகட்டமைப்பு ஒரு நோக்கத்தை/முழுமையான நோக்கத்தை/சோசலிசம் எனும் நோக்கத்தை கொண்டிருந்தது.

1960-1970களில் பாரிஸ் மாணவர் எழுச்சி/ ஸ்டாலினியம்/ மனிதாபிமான சோசலிசம்/ வியட்நாம் பிரச்

சினை காலகட்டத்தில் ஒரு புதிய அரசியல் திசை வழிக்கான தேவையும் விவாதங்களும் எழுந்தது.

இக்கால கட்டத்தில் இவர் எழுதிய *Culture and Society* என்னும் புத்தகம் புதிய இடதுசாரிகளின் கலாச்சாரக் கையேடாகத் திகழ்ந்தது. இந்நாட்களில்தான் *New Left Review* பத்திரிக்கையை தொடங்குவதற்கான ஆரம்ப உதவிகளை இவர் செய்தார். ஹெரால்ட் வில்சன் அரசாங்கத்தின் கடுமையான விமர்சகராக இருந்த இவர் 1967இல் வெளியிடப்பட்ட புத்தகமான *1967 May Day Manifesto* வை உருவாக்கியவர்களில் ஒருவராக இருந்தார்.

சோசலிசத்தின் பன்முகத்தன்மை, பல்வேறு இடது சாரிக் குழுக்களுக்கிடையிலான இணைவின் தேவை இப்போது உணரப்பட்டது.

The Poverty of Philosophy, History of The Working Class in England போன்ற புத்தகங்களை எழுதிய E.P.Thomson போன்றவர்கள், *The Longest Revolution* எழுதிய Juliet Michell போன்ற பெண்நிலைவாதிகள் Marjorie Thomson போன்ற யுத்த எதிர்ப்பு சமாதானவாதிகள் போன்றவர்களை ஒரு அமைப்பில் இணைக்கு முகமாக இக்கால கட்டத்தில் *Socialist Society* உருவானது. அதன் முக்கிய கார்த்தாக்களில் முக்கியமானவர் ரேமான்ட் வில்லியம்ஸ்.

ரேமான்ட் வில்லியம்ஸ் பற்றிய விவரணப்பட்டதின் தயாரிப்பாளரும் விமர்சகருமான ஜான் ஒஸ்மான்ட் (John Osmond) ரேமான்ட்டின் முக்கியமான பங்களிப்புகள் என நான்கு விஷயங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. முதலாவதாக ரேமான்ட் வில்லியம்ஸ் எல்லைப்புற நாடு என்று சொல்லப்படும் 'கிராமிய' வேல்ஸிலிருந்து வந்தவர். வேல்ஸ் மரபில் முற்றிலும் முழுகியவராகவோ திட்டமிட்டு அதிலிருந்து துண்டித்துக் கொண்டவராக இவர் இல்லை. ஆயினும் 1960களில், அசலான, தனக்கேயுரிய ஒரு வேல்ஸ்தமைக்கு அவர் படைப்புக்களோடு வந்து சேர்ந்தார்.

2. இரண்டாவதாக ஆங்கில மொழியின் மகத்தான மனிதாபிமான மரபை, இலக்கியத்தைச் சுவீகரித்துக் கொண்டார்.

இப்பின்னணியுடன் நாவல், கவிதை, நாடகத்தை சமூக காரணங்களின் அடிப்படையில் அதன் வளர்ச்சி நிலைகளை நோக்கினார்.

3. முன்றாவதாக வெகுஜனத் தொடர்பு சமூகவியல் - விடுதலைச் சமூகவியலை உருவாக்கினார்.

ஆங்கிலோ-அமெரிக்க, மற்றும் ஐரோப்பிய கலாச்சார வடிவங்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியதின் மூலம் புதிய தளத்துக்கான உடைப்பை உருவாக்கினார்.

4. நான்காவதாகவும் இறுதியாகவும் இவரது அரசியல் சித்தாந்தத்திற்கும், இவர் மேற்கொண்ட சமூக நடவடிக்கைகளுக்கும் இருந்த இணைவு.

இவரது கலாச்சார நடவடிக்கைகளை, இவரது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நடவடிக்கைகள், தொழிற்கட்சி, வேல்ஸ் தேசியக்கட்சி, பசுமைக்கட்சி (Green Party), சோசலிஸ்ட் சொசைட்டி போன்றவற்றின் நடவடிக்கைகளோடு இணைத்து வாழ்ந்தார்.

இவரது இறுதிக் காலத்தில் திட்டமிட்ட முறையில் 2000, ஆண்டை நோக்கி, (*Towards 2000*) எனும் கனவுமயமான சமூகத் திட்டமொன்றை வரைந்தார். இது புத்தகமாகவும் வந்திருக்கிறது.

ரேமான்ட் வில்லியம்ஸின் புத்தகங்கள் 1950களிலிருந்து 1988வரையிலுமான சமூகக் கலாச்சார நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்டதன் விளைவாக எழுந்த சிந்தனைகள் செய்தி தொலைத் தொடர்பு (media) தொடர்பான சமூகவியல் கலாச்சார ஆய்வுகளின் தீவிர முயற்சியின் ஆரம்பகர்த்தா இவர்தான். பிரிட்டிஷ் சினிமா, நாடகம், பத்திரிகைகள் பற்றிய இவரது ஆய்வுக் கட்டுரைகளை *British Film Institute* தொகுத் திருக்கின்றது.

இவரது புத்தகங்களில் முக்கியமானவை அனைத்தும்

Verso பதிப்பகத்தினால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. *Penguin, Fontana, Hogarth, Chatto and Widus* போன்ற பதிப்பகங்களும் இவர் புத்தகங்கள் சிவற்றை வெளியிட்டிருக்கின்றன.

1. *Drama from Ibsen to Brecht* (Hogarth 1968) கடந்த நூற்றாண்டின் ஐரோப்பிய நாடக இயக்கங்கள், வடிவங்கள் பற்றிய பகுப்பாய்வு.

2. *Culture and Society 1780-1950* (Penguin 1958) ரேமாண்ட் வில்லியம்ஸின் மிக முக்கியமான புத்தகம் போன்று கருதப்படும் நூல்.

"கலாச்சாரம்" எனும் சொல் ஆங்கில சமூக சிந்தனையில், காலத்துக்குக் காலம் அர்த்தம் மாறி வந்துள்ளதை நிறுவும் நூல்.

தொழிற்புரட்சி தொடங்கி, D.H.Lawrence, George Orwell வரை ஆய்வு செய்யும் நூல்.

3. *The Long Revolution* (Penguin 1961) கலாச்சாரம் பற்றிய கட்டுரைகளின் இரண்டாவது தொகுதி. இதன் தொடர்ச்சியாகவே *The Longest Revolution* எனும் கட்டுரையை பெண் நிலைவாதியான Juliet Michell எழுதினார். இக்காலத்தில் Juliet Michell இன் கட்டுரையை *New Left Review* இல் பிர சரிப்பதில் அதன் ஆசிரியர் குழுவிற்குள் ஏற்பட்ட கருத்து மோதல்களில் Mitchell க்கு ஆதரவாக ரேமான்ட் இருந்ததை நினைவு கூர்கிறார் Juliet Michell.

4. *Border Country* (Penguin 1960) வேல்ஸ் கிராமப்புற தொழிலாளவர்க்க சமூகப் பின் புலத்தில் ரேமாண்ட் எழுதிய 'முன்று படைப்புக்களில்' முதல் படைப்பு. ரெயில்வே தொழிலாளி தந்தை, லண்டனில் கல்வி பயிலும் மகன் இவர்களின் வாழ்வு பற்றிய படைப்பு. மற்றைய இரண்டு *A. Second Generation* (1964) B. *The Fight for Monod* (1979). இரண்டு புத்தகங்களும் Hogarth பதிப்பித்துள்ளன.

5. *Communication* (Penguin 1962) 'வெகுஜனத்தொடர்பு' சம்பந்தமான பகுப்பாய்வுக் கட்டுரை. ஒரு சமூகத் திட்டத்திற்கான வரையறையை இது முன்வைத்தது.

6. *Modern Tragedy* (1966 Verto) நமது நூற்றாண்டில் நாடகம், தத்துவம், அரசியல், போன்றவற்றின் 'துயரம்/ சோகம்' (Tragedy) என்பதன் மாறிவரும் அர்த்தம் பற்றிய பகுப்பாய்வு.

7. *May Day Manifesto* (1967 Penguin) பல்வேறு படைப்பாளர்களின் கூட்டு அறிக்கை. தொழிற்கட்சியின் சித்தாந்த நடைமுறைப் போதாமையை விமர்சித்த நூல். சமகால முதலாளித்துவத்தின் நெருக்கடிகளுக்கு சோசலிச அணுகுமுறையிலான யதார்த்த நடைமுறைகளை வலியுறுத்திய நூல்.

8. *The Country and The City* (Hogatta 1973) ஆங்கில இலக்கியத்தின் 400 ஆண்டுகால வரலாற்றை ஆய்வு செய்யும் நூல். கிராமம், நகரம் இவைகளுக்கிடையிலான உறவு பற்றிய கருத்துக்களை பகுப்பாய்வு செய்யும் நூல்.

9. *Television Technology and Cultural Form* (Fontana 1974) இலக்கியமல்லாத கலாச்சார சாதனம் (*Non-Literary Cultural Medium*) பற்றிய விரிவான ஆய்வு. தொலைக்காட்சியின் தோற்றம் வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வு. தொலைக்காட்சி - ஒரு தொழில் நுட்பம் என்ற அளவிலும் - மரபுரிதியான கருத்துக்களுக்கு எதிராக - சமூக மாற்றத்திலும் அதன் செய்தி சொல்லிலும் மாற்றம் காணவேண்டியதை பகுப்பாய்வு செய்யும் நூல்.

10. *Key Words* (Fontana 1976) 'கலாச்சாரம்' மற்றும் சமூகம் பற்றிய சொல் தொகுதிகள் (*The vocabulary of Culture and Society*) பற்றிய மிக அடிப்படையான வரலாற்று ரீதியான ஆய்வு.

11. *Maxism and Literature* (Verso 1978) ரேமாண்டின் கோட்பாட்டுப் பார்வைகள் பற்றிய

தொகுப்பு. இவைகளை இவர் 'கலாச்சாரப் பொருள் முதல்வாதம்' (Cultural Materialism) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

12. *The Volunteers* (1978 Hogarth)

சமகால பிரிட்டிஷ் கலாச்சார / அரசியல் வாழ்வு/ எதிர்காலம் பற்றிய அரசியல் திரில்லர். (Political thriller)

13. *Politics and letters : Interview with New Left Review* (Verso 1979)

தமது 50ஆண்டுகால வாழ்வு மற்றும் படைப்புக்கள் பற்றிய மீளாய்வு. இவரது படைப்புக்களில் இடம் பெறும் பிரதான கலாச்சார/அரசியல் பிரச்சினைகள் பற்றிய விமர்சனபூர்வமான விவாதத் தொகுப்பு.

14. *Towards 2000* (1983, Chatto and Windus)

மரபுரீதியான இடதுசாரி அரசியல் சிந்தனையின் அடிப்படையில், அதைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி - இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் எந்தவிதமான சோசலிசம் சாத்தியம் / விரும்பத்தக்கது என்பதைப் பேசும் புத்தகம்

15. *Loyalties* (1985 Hogarth)

வேல்ஸ் பள்ளத்தாக்கில் வாழும் நண்பர்களின் வாழ்வும் பின்புலத்தில் - கேம்பிரிட்ஸ் வாழ்வு, ஸ்பானிஸ் வெளிநாட்டு யுத்தம், 1984-1985 சுரங்கத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் போன்றவை நிகழ்ந்த காலம் பற்றிய அரசியல் திரில்லர்/நாவல்.

16. *People of the Black Mountains* (1989 Chatto and Windus)

இவர் இறந்த பின்னால் வெளியிடப்பட்ட 'முன்று பாகம்' நாவலின் முதல் பகுதி. வேல்ஸ் மக்களின் வாழ்வை அவர்களது ஆரம்ப காலம் தொடங்கி 'நவீன காலம்' வரைக்கும் வாழ்ந்து பார்க்கும் நாவல்.

17. *Resources of Hope: Culture Democracy Socialism* (1989 Verso)

இந்நூல் *New Left Review* ஆசிரியர்களில் ஒருவரான Robin Blackburn முன்னுரையுடன், ரேமண்ட்டுனான Terry Eagleton இன் நேர்முகம் ஒன்றுடன் வெளியாகியிருக்கிறது.

இவரது மிகப் பிரபலமான கட்டுரையான 'கலாச்சாரம் சாதாரணமானது' (Culture is ordinary 1958) கட்டுரையும் உள்ளிட்டது இந்நூல்.

Robin Gable இனால் தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

18. *What I came to say* (1989, Hutchinson/Radiou)

அவரது மறைவுக்குப்பின் வந்த மற்றொரு தொகுப்பு நூல். அரசியல் கலாச்சார இலக்கியக் கட்டுரைகளின் தொகுதி.

இவருடைய இந்நூல்களை அதனது உள்ளடக்கங்களோடு தொகுக்கக் காரணம் இதுதான். 69 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த ஒரு மனிதனின் வாழ்வு எத்துணை இசைத் தன்மையுடன் வாழப்பட்டிருக்கிறது என்று கண்டதின் சந்தோஷம்தான்.

ரேமண்ட்ட் வில்லியம்ஸின் படைப்புக்களை நோக்கு சிறுவர்கள் ஒரு உண்மையை நிதர்சனமாக உணர முடியும்.

தொழிலாளி வர்க்கத்திலிருந்து, எல்லைப்புற நாட்டுப் புறத்திலிருந்து வந்த ஒரு மனிதன், அம்மண்ணை, மக்களை, மறக்காது - அவர்களோடு தன் வாழ்வை, தன் சிந்தனையை, தன் பகுப்பாய்வை, தன் படிப்பை, படைப்பை தன் அரசியல் நடவடிக்கையை தன் இறுதிக் காலம் வரை இணைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்தான். அர்த்த முள்ள வாழ்வு அவன் வாழ்வு.

ரேமண்ட்ட் வில்லியம்ஸின் கலாச்சார ஆய்வில் முக்கியமான விடயங்கள் இரண்டு.

1. உலகப் போர்களாலும் இடம்பெயர்தலாலும் நாடு விட்டு நாடுநாடாக அலைந்த காலகட்டத்தில்/நெருக்கடிகளில் அந்நியமான நிராதரவான கலைஞன் படைத்தவை முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தன.

நவீனத்துவம் (Modernism) என்பதை இவ்வாறுதான் அவர் காண்கிறார்.

ஆனால் உலகம் மொழி இனம், கலாச்சாரம், தொழில் என வரையறுக்கப்பட்டுவிட்ட சூழலில், தனித்

துவங்கள் அழிக்கப்பட்டு முழு உலகையும் சந்தைப் பொருளாதாரத் தொழில் நுட்பம் கபனீகரம் செய்யும் வேளையில் இந்த அந்நியமாதலும், பரிதாப உணர்வும், அழகலும் வியாபாரக் கலாச்சாரத்தின் நுகர்பொருளாகி விட்டன.

ஹாலிவுட் திரில்லர்களும், பாரிஸ்-லண்டன், நியூ யோர்க் கலைச்சாலைகளும், கண்காட்சி மண்டபங்களும் அத்தகையவைதான். இன்று நவீனத்துவம் வியாபாரச் சரக்காகி விட்டது. அதன் முதலாளித்துவ எதிர்ப்புத் தன்மையை இழந்து விட்டது என்கிறார் ரேமண்ட்ட்.

2. கலாச்சார விமர்சனத்தில் அமைப்பியலை அவர் நிராகரித்தார்.

குறி (sign) மற்றும் subject (அறிபொருள்) அடிப்படையிலமைந்த ஆய்வை அவர் நிராகரித்தார்.

மாறாக வரலாற்று ரீதியிலானதும், சமூக அடிப்படையிலோடு தொடர்பு கொண்டதும், நம்பிக்கையோடான எதிர்காலத்தில் அடிப்படை கொண்டதுமான ஒரு விமர்சன முறையைக் கையாண்டார்.

ரேமண்ட்ட் வில்லியம்ஸின் மாதிரியிலான ஒரு படைப்பாளி விமர்சகர்/நடைமுறையாளர் இம்மாதிரியான நிலைப்பாட்டுக்கு வந்து சேர்வது இயல்பானது.

ரேமண்ட்ட் வில்லியம்ஸின் நினைவுக் கருத்தரங்கு கொன்றில் ஒரு அமைப்பியல் விமர்சகர், ரேமண்ட்ட் அமைப்பியலை மறுத்ததைக் குற்றமாகக் கண்டார். வீர வழிபாடு (Hero Worship) ரேமண்ட்ட் வில்லியம்ஸின் மீது இருக்கிறது எனக் கண்டனம் செய்தார்.

அவரைத் தவிர அக்கருத்தரங்கில் பங்குபற்றிய அனைத்து ஆய்வாளர்களும் ரேமண்ட்ட் வில்லியம்ஸை வழிபடுவதற்கான காரணங்கள் உண்டு என்பதைப் பேசினார்கள்.

ஐரோப்பாவிலும் இங்கிலாந்திலும் கல்வித்துறை சார்ந்த ஆய்வாளர்கள் அறியப்பட்ட அளவில் - நமது நாடுகளில் ரேமண்ட்ட் வில்லியம்ஸின் அறியப்படவும் இல்லை. அறிமுகப்படுத்தப்படவும் இல்லை.

காரணம் அவரது தொழிலாளி வர்க்க நிலைப்பாடும் சோசலிச அரசியல் நிலைப்பாடுமாக இருக்கலாம்.

ரேமண்ட்ட் வில்லியம்ஸின்

1988ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் மரணமெய்திய அவர் நினைவாக மார்க்சிய இலக்கிய விமர்சகர் Terry Eagleton முன்கையெடுப்பில் வருடாந்தர நினைவுச் சொற் பொழிவு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளிகள் கல்வி மையம் ஒன்று அமைப்பதற்கான நிதியொன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. Stuart Hall இதில் முக்கிய பங்கேற்கிறார்.

இவ்வறிமுகத்தின் நோக்கம் அவருக்குச் செய்யப்படும் அஞ்சலியாகவே இருக்க முடியும்.

ரேமண்ட்ட் வில்லியம்ஸின் மேன்மையைக் காண்பவர்கள், மாணுட விடுதலையின் வித்துக்களைக் காண்பவர்கள் அவர் நினைவு நிதிக்கு முடிந்த உதவி செய்யும்படிக்கோருகிறார்கள் அதன் அமைப்பாளர்கள்.

முகவரி இதுதான்

Reymond Williams Memorial Trust

Graham Martin

Department of Literature

The Open University, Milton Keynes MK7 6AA

கட்டுரைக்கான ஆதாரங்கள்:

1. *Raymond William Towards 2000*

சனல் 4 தொலைக்காட்சி டாக்குமெண்டரி ஜூன் 1990

2. *Memorial Symposium: Radical Philosophy* 52

3. *Art in Modern Culture: Phaidon Francis Francisca and Janathan Harris* □

போர் அல்லது முரண்பாடு விளைவுகளின் உண்மைக் கணிப்பு

“பாதுகாப்பான உலகம்” நிறுவனத்தின் ஆய்வு

CREDIT UNHCR

நாடுகளுக்கும் சமூகங்களுக்குமிடையிலான போர்கள், முரண்பாடுகள் உலகச் சமூகம் இன்று எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளில் மிக முக்கியமானதாகும். அப்படி இருப்பினும், இதனைக் கண்டும் வாளா விருக்கும் நிலையே உலக நாடுகள் மத்தியில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இப்புறக்கணிப்பினால் பாதிக்கப்படுவது சாதாரண மக்களே. பனிப்போர் முடிவடைந்த பின்னரும், வளரும் நாடுகளுக்கும் இனங்களுக்குமிடையிலான முரண்பாடுகளைத் தீர்க்க மற்றைய அரசுகள் தொடர்ந்தும் முன்வராவிடில் இது தம்மைத் தாமே அழித்தொழிக்கும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் என்ற கருத்து, பல அறிஞர்கள், மனிதவுரிமைக்காகப் போராடுவோர் மத்தியில் புதிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த முரண்பாட்டுத் தன்மைகளைத் தீர்த்து, மக்களின் நலன் கருதி நாடுகளையும் இனங்களையும் நல்ல வழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் முயற்சியில் இறங்கியுள்ளன. இதன் முதற்படியாக, நாடுகள் சமூகங்களுக்கிடையில் போர், முரண்பாடுகளினால் ஏற்படும் தாக்கங்களை

ஆராய்ந்து அதன் விளைவுகளைக் கணித்து அறிக்கையொன்றினைத் தயாரிக்க “பாதுகாப்பான உலகம்” என்னும் பிரித்தானிய நிறுவனம், பல அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களுடன் இணைந்து, முனைந்துள்ளது. இத்தாபனம் வெளி அரசியல் விவகாரம், பாதுகாப்பு தொடர்பான விடயங்கள் போன்றவற்றில் அனுபவம் வாய்ந்த அறிஞர்கள் கொண்ட ஒரு குழு. உலக நாடுகளின் பாதுகாப்பு சம்பந்தமான விடயங்களை ஆராய்ந்து நாட்டுப் பொதுக்கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவுவதும் இவர்கள் பணியிலொன்று. இவர்களின் எண்ணப்படி, போராட்டங்கள், முரண்பாடுகள் போன்றவற்றின் விளைவுகளின் சரியான கணிப்பொன்று இல்லாமல் இருப்பதினாலேயே பலருக்கு அவற்றின் தாக்கங்களை உணர முடியாமலிருக்கின்றது. இதனை உரிய முறையில் கணிக்கக் கூடுமானால், உலக நாடுகள் விளைவுகளையுணர்ந்து முரண்பாடுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளும் என்பது, இவர்களின் நம்பிக்கை.

பொதுவான ஒரு மனிதனின் சிந்தனையில் இது ஒரு ஆக்கபூர்வமான எண்ணமும், முயற்சியும் எனக் கருதலாம்.

ஆனால் போருக்கும் முரண்பாடுகளுக்கும் பின்னணியாக இருக்கும் நோக்கங்கள், காரணிகள், இயங்கி வரும் சக்திகள் இதனை அறிக்கைகள் மூலம் எவ்வாறு உணர்ந்து திருத்திக் கொள்வார்கள் என்பதில் பலருக்கு வேறுபட்ட கருத்துக்கள் உண்டு. உதாரணமாக ஆயுத விற்பனையினால் பெருமளவு வருமானத்தைச் சேகரித்து வரும் நாடுகளுக்கு, ஆயுதப் பிரயோகத்தினால் ஏற்படும் விளைவுகளை எடுத்துக் கூறி உணரவைக்க வேண்டிய தேவை இருப்பதென்பது கேலிக்கிடமானது. ஆனால் இப்படிச் கூறி அதனைத் தூக்கியெறிவதிலும் அர்த்தமில்லை. தொடர்ந்தும் பல விதத்தில் அழுத்திக் கூறிக்கொண்டிருப்பது மனதவிரிமைக்காப் போராடுபவர்களதும் ஒரு கடமை என்பதும் பலர் கருத்து. பின்வரும் உதாரணம் மேல் கூறியவற்றிற்கும் பொருத்தமெனக் கூறலாம்.

கடந்த 1993ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் பிரித்தானிய அரசு ஆயுதக் கண்காட்சியொன்றினை *Aldershot* என்னுமிடத்தில் நடாத்தியது. இக்கண்காட்சியில் இலங்கை உட்பட, அடிப்படை மனித உரிமைகளை மீறும் நாடுகள் பலவற்றின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். பலத்த பாதுகாப்புடன் பிரச்சாரம் ஒன்றுமில்லாமல் இரகசியமாக நடைபெற்ற இந்த ஆயுதக் கண்காட்சியை எதிர்க்கு முகமாகவும் பிரித்தானிய அரசின் அராஜகப் போக்கை வெளிக்கொணரும் நோக்குடனும் தமிழ் தகவல் நடுவம் உட்பட மனித உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் பல சங்கங்கள் ஆயுத விற்பனைக் கெதிராகச் செயற்படும் ஸ்தாபனங்கள், பிரச்சாரக் குழுக்கள் ஆகியன எதிர்ப்பு நடவடிக்கை மேற்கொண்டன. பல மாதங்களாக இந்த எதிர்நடவடிக்கை திட்டமிடப்பட்டிருந்த போதிலும் இதில் பங்குபற்ற வந்திருந்தவர்களின் தொகை எதிர் பார்த்ததைவிட மிகக் குறைவாகவேயிருந்தது. கண்டிப்பாக வருவோம், நேரில் சந்திப்போமெனக் கூறிக் கொண்டோரும் இது ஒரு முக்கிய போராட்டம் கண்டிப்பாக வரவேண்டும் என்று உற்சாகமுட்டியவர்களில் பலர் வரத் தவறியது கவலைக்கிடமானது. இது பல கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளது. உன்னதமான எண்ணத் திற்கும், நியாயமான கோரிக்கைக்கும் திடமான செயலிற்கும் ஏன் இந்த நிலை ஏற்பட்டது என்பது பற்றி பலர், அமைப்பாளர் உட்பட பலவிதமாகப் பேசிக்கொண்டனர். கண்காட்சி நடைபெற்ற இடம் மிகத் தொலைவில் இருந்த படியால் பலர் வரவில்லைப் போலும் எனச் சிலர் கூறினர். சிலர் கண்காட்சி நேரம் சரியாக அமையவில்லை, வேலை நேரங்களில் விடுமுறை எடுப்பது கடினம் இதனால் வர முடியவில்லைப் போலும் எனக் கூறினர். வானிலையும் ஒரு காரணமாகவிருக்கலாம் என்று கூறியோரும் உண்டு. மேலும் இத்தகைய ஆர்ப்பாட்டங்களில் (அரசாங்கங்களுக்கெதிராக) பங்கு பற்றுவதில் தமக்கு ஏதேனும் சிக்கல்கள் வந்துவிடும் என்பதும் சிலர் கருத்து. இப்படியெல்லாம் பலவிதங்களில் சுறுபிதம் செய்து மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டனர். இதில் ஒன்று மட்டும் சரியாக இருக்கலாம் என்று பலர் அபிப்பிராயம். அதுவென்ன வெனில் - இப்படியான கண்டனப் போராட்டங்களில் பங்குபற்றுவதில் விருப்பம் பலரிடமுள்ளது. இதனால்தான் அழைத்தவுடன் கண்டிப்பாக வருவோம் என்று கூறுவார்கள். வேளை வந்தவுடன் உண்மைக் காரணங்களுக்காக அவர்கள் வரமுடியாமல் போய்விடுவதுமுண்டு. இதனை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். ஆனால் மக்கள் திரண்டு செல்லு மிடத்து தான் செல்லாமலிருப்பது அவ்வளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாது என்று தமக்குத் தாமே சமாதானம் கூறிக்கொண்டு போகாமலிருப்பார்கள். கூட்டம் நடாத்துபவர்களுக்கு வருவதாகக் அறுதியிட்டுக் கூறியிருப்பினும், மக்கள் வெள்ளத்தில் தாம் மறைந்து போயிருக்கக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கலாம்தானே என்பது இவர்களது எண்ணமாயிருக்கும். சிலர் வராமலிருந்தும், வந்தோம் நீங்கள் சுறுசுறுப்பாக வேலையிலிருந்தீர்கள்,

பேச முடியவில்லை என்று கூறி மாட்டிக்கொள்வோரும் உண்டு. “என்ன நீங்கள் ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு வருவதாகக் கூறியிருந்தீர்கள், பின்பு காணவில்லை” என்று கேட்குமிடத்து திருதிருவென விழிப்பவர்களும் உண்டு. இது எவ்வாறாயிருப்பினும் ஒருவர் தனது பங்களிப்பை இன்னுமொருவரிடம் எதிர்பார்த்துத் தனது சுமையை மற்றவர்மேல் சுமத்தித் தப்பிச் செல்லும் மனப்பான்மையைத் தவிர்ப்பது முக்கியமானது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இப்படியான எண்ணங்களையும் தன்மைகளையும் நாம் தொடர்ந்தும் கொண்டிருப்பதினாலேயே எம்மால் ஒரு இனத்தினிடையே ஏற்படவேண்டிய மாற்றத்தையும் அரசாங்கங்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டிய மாற்றங்களையும் செயலில் காணமுடியாதுள்ளமைக்குக் காரணமெனக் கூறலாம்.

இது ஒரு புறமிருக்க, இவ்வார்ப்பாட்டம் தந்த அனுபவங்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியவையே. 1993ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 6ஆம் திகதி பகல் 12 முதல் 1 மணிவரை பிரித்தானிய பாதுகாப்பு ஆயுத ஏற்றுமதிச் சேவை ஸ்தாபனம்(DES) முன்பாக மறியல் போராட்டம் நடைபெற்றது. போராட்டத்தை ஒழுங்கு செய்தோர் தமிழ்த் தகவல் நடுவம் தயாரித்த துண்டறிக்கையை விநியோகிக்கப் பிரத்தியேக சலுகை வழங்கினார்கள். இதனைத் தகவல் நடுவத் தொண்டர்கள், தீள் வேில் தொழில் புரிபவர்கள் மதிய உணவுக்கு வெளியே வந்தவேளை விநியோகித்தார்கள். பலர் இவற்றை கையில் பெற மறுத்தனர், சிலர் கண்டும் காணாமல் மறுபுறம் பார்த்தவண்ணம் சென்றனர். ஒரு சிலர் புன்சிரிப்புடன் கையில் வாங்கிச் சென்றனர். இவர்களில் சிலர் துண்டறிக்கையைக் கண்ணோட்டமிட்டுவிட்டு விநியோகித்துக் கொண்டு நின்ற தொண்டரிடம் சென்று உங்களுக்குத் தலையில் பழுது என்று கூறிச் சென்றனர். துண்டறிக்கையில் ஆயுதவிற்பனை எதிர்ப்புக்கு ஆதரவு தரும்படி கோரப்பட்டிருந்தது. இதனை அவதானித்த சிலர் தொண்டர்களிடம் சென்று “இதில் கூறியபடி ஆதரவளித்தால் எங்களது வேலைக்கும் ஊதியத்திற்கும் யார் பொறுப்பு, ஈழத்தமிழர்களா?” என்று கேட்டனர். ஆனால் சிலர் தனிமையாகத் தொண்டர்களை அழைத்து துண்டறிக்கையில் கூறியிருப்பது முற்றிலும் உண்மையே, ஆயுத விற்பனைக்குத் தடை விதிகள் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதும் அவசியமே, ஆனால் இதனை மாற்றியமைக்கக் கூடிய சக்தி இன்று கூடி கோஷமிடுபவர்களின் கையில்லை. இதனைத் தெரிந்து கொண்டு நாம் ஆதரவு தர முயற்சிப்போமே யானால் எமது கதியென்ன? இதனை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறினர். இதேவேளை இப்போராட்டத்தில் பங்கு பற்றுபவர்களின் எண்ணங்கள் வெற்றியடைய வாழ்த்தியும் சிலர் சென்றனர். இவ்வாறான அனுபவங்கள் சுவரில் தலையை மோதுவது போன்ற எண்ணத்தை எழுப்பி மனக்குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்தின. மேலும், எப்படியான நடவடிக்கைகள் தேவை என்ற எண்ணம் ஒருபுறம். சாட்டப்படும் திட்டங்கள் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவையா என்ற ஐயம் இன்னொருபுறம். இப்படியான பல எண்ணங்களுடன் பலர் ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்கு பற்றிய வண்ணமிருந்தனர். நான்கு மணிக்கு பலர் நன்றி கூறி விடைபெற்றனர். காலையிலிருந்து நின்ற வண்ணம் இருந்ததினால் கால்கள் வலிக்கத் தொடங்கின. DESO விற்கு முன்னால் ஒரு சிறிய பூங்கா; அங்கிருந்த ஆசனத்தில் சிறிது வேளை களைப்பாறச் சில தொண்டர்கள் தமது குடை, கொடி, ஆலவட்டங்களுடன் சென்றமர்ந்தனர். எல்லோரது முகங்களிலும் களைப்பு. இரு இளம் பெண்மணிகள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் விநியோகம் செய்த துண்டறிக்கைகள் சிலவற்றுடன் வந்து தாம் அருகாமையில் உள்ள உணவு விடுதியொன்றில் வேலைசெய்து வருபவர்கள் என்றும், இன்றைய ஆர்ப்பாட்டம் முலமே DESO என்ற தாபனமொன்று தங்களுக்கருகாமையில் இயங்கி வருவதாக

அறியக்கூடியதாக இருந்ததாகவும் கூறிக் கதையினை ஆரம்பித்தனர்.

இலங்கையில் இப்படியானதொரு கொடுமான போரொன்று நடந்து வருவதாகத் தங்களுக்குத் தெரியாதெனக் கூறினர். தமது சினேகிதர் சிலர் அண்மையில் இலங்கை சென்று வந்திருப்பதாகவும் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராகவே தான் அரசாங்கம் சில கட்டுப்பாட்டினை விதித்திருப்பதாகவும், ஆனால் அவர்களது சுற்றுப் பயணங்கள் மிகச் சிறப்பாகவிருந்ததாகவும், இலங்கை ஒரு விண்ணுலகமாகக் காட்சி தந்ததாகவும், நாமும் கோடையில் இலங்கை செல்ல உத்தேசித்திருப்பதாகவும் கூறினர். மேலும், பிரித்தானியா இப்படியான ஒரு அராஜகப் போக்குடைய நாடென்று அறிய மிகவும் ஆச்சரியத்தைத் தருவதாகவும் கூறினர். இவர்களின் கேள்விகளுக்கு ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்கு பற்றிய பிரித்தானிய மக்கள் ஆதாரங்கள் காட்டி உணர்ச்சியுடன் பதிலளித்தனர். விவாதங்கள் தீவிரமடைந்தன. சுற்றாடலில் வேலை பார்ப்பவர்கள் அலுவலகங்கள் முடிந்து பூங்காவிற்கு வந்தவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கூட்டத்தில் இணைந்து கொண்டனர். அரசுக்குச் சாதகமான குரல்களும் எதிர்ப்பு வாதங்களும் எழும்பின. அலுப்புடன் காணப்பட்ட ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் புத்துயிருடன் செயல்படத் தொடங்கினர். கைப்பைகளில் அடங்கிக் கிடந்த துண்டறிக்கைகளுக்குத் திடீரென மவுசு ஏற்பட்டது. பலர் ஆர்வத்துடன் வாசிக்கத் தொடங்கினர். கேள்விகள் எழுந்தவண்ணம் இருந்தன. பலவிதத்தில் பல கோணங்களில் விடைகள் அளிக்கப்பட்டு வந்தன. சில முகங்களில் திருப்தியும் மற்றையோரிடத்தில் கடுமையும் காணப்பட்டது. முடிவில் ஆர்ப்பாட்டத்தை ஒழுங்கு செய்தவர்கள் திருப்தியுடன் வீடு சென்றனர்.

ஆர்ப்பாட்டத்தைத் தொடர்ந்த நடவடிக்கைகளில் இரண்டு முக்கிய விடயங்களை இந்த ஆர்ப்பாட்டம் நிறைவேற்றியுள்ளதாகக் கூறப்பட்டது. (அ) பாதுகாப்பு விற்பனை நிறுவனம் (Defence Sales Organisation - DESO) என்ற பெயரில் 1966ஆம் ஆண்டு தொழிற் கட்சியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பல வருட காலமாக, Stuvond House, Soho Square, London W1 என்ற முகவரியில், பெயர்ப்பலகை அன்றி எதுவித அறிவிப்பும் இல்லாமல் இயங்கி, பிரித்தானியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் ஆயுதங்களை உலகம் முழுவதும் சந்தைப்படுத்தி வருகின்றதென்பது வெளிப்படையாயிற்று. இப்படியானதொரு தாபனம் தங்கள் மத்தியில் இயங்கி வருகின்றதென்பதை அறிந்து பலர் உணர்ச்சிவசப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. இந்தவுணர்ச்சி சிறியளவிலாவது அங்கு தொழில் புரிபவர்களுக்குத் தலைவலியைக் கொடுக்கு மென்று பலர் கருதுகின்றனர். ஏனெனில் அங்கு தொழில் புரிபவர்கள் வேலை முடிந்து அருகாமையிலுள்ள மது விடுதிகளுக்குச் சென்றவிடத்து, அங்கு கூடியிருந்தோர் அவர்களது தொழில்பற்றிக் கேள்விகள் பல எழுப்பியதாகக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் 06/09/93ஆம் திகதியிலிருந்து DESO வின் பணி என்னவென்பது அதன் அருகாமையில் தொழில் புரியும் பொதுமக்கள் மத்தியில் அம்பலமாகியுள்ளது. இது மறியல் போராட்டத்தினால் ஏற்பட்ட ஒரு வெற்றியென்றே கூறலாம். (ஆ) ஈழத்தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையை ஒரு விண்ணுலகமாகக் கருதுபவர்கள் மத்தியில், தமிழர்களை அழித்தொழிக்கும் கோக்குடன் இலங்கை அரசு பொய்ப் பிரசாரம் செய்து தமிழர் தாயகமான வட கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு வெளி நாட்டவர்களைச் செல்லவிடாது, தகவல்களை இருட்டடிப்புச் செய்து தமிழ் மக்கள் மீது நடத்தி வரும் நீதியற்ற போர் அம்பலமாகியுள்ளது. இதனையடுத்து, இவர்கள் தங்கள் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறி இலங்கை அரசுக்கு பிரித்தானியா ஆயுதம் விற்பனை நிறுத்துமாறு கோருவதாக உறுதியளித்துள்ளனர். இது

ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்குபற்றிய தமிழர்களுக்கு ஒரு வெற்றியாகவே கூறலாம்.

இந்நிகழ்வுகளிலிருந்து சாதாரண மக்களால் சாதிக்க இயலாதது எதுவுமில்லை என்றே கூறலாம். உறுதியும், திடமான எண்ணமும், சரியான தகவல்களும், பொது விடயங்களில் அக்கறையுமிருப்பின், நிச்சயமாக மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம் என்பதே பலர் கருத்து. இத்தருணத்தில் 'பாதுகாப்பான உலகம்' என்ற தாபனத்தின் முயற்சி வரவேற்கத்தக்கது. இவர்களது முயற்சியில் இலங்கையை நேரடியாகச் சம்பந்தப்படுத்தப்படாத போதிலும் இந்த ஆய்வின் விளைவு இலங்கைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை.

போர், முரண்பாடுகளினால் ஏற்படும் விளைவுகளின் சரியான கணிப்பென்ன என்ற ஆய்வின் நோக்கு, சரியான முறையில் முரண்பாடுகளை ஆராய்ந்து அவற்றினால் பொதுமக்களுக்கும் நாடுகளுக்குமிடையில் ஏற்படும் தாக்கங்களை ஆதாரத்துடன் வெளிக்கொணர்ந்து, இதனால் இன்று உலக நாடுகளில் 4.2 கோடிக்கு மேற்பட்ட மக்கள் அகதிகளாகவும், புலம் பெயர்ந்தவர்களாகவும் இருப்பது சரியானதா (அல்லது தேவைதானா) என்ற கேள்விக்கு விடையளிப்பதாகவிருக்கும் என்று கூறப்படுகின்றது.

இந்த ஆய்வுக்கு புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானிகள், கல்வியியலாளர்கள், அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள் உதவுகின்றன. இந்த ஆய்வுத் திட்டத்தின் செயலாற்றத்திற்கு Oxfam, World Vision International, Save the Children, Concern, NOVIB, Human Rights Watch, Swedish Red Cross போன்ற பிரபல அரசு சார்பற்ற தாபனங்கள் பங்களிக்க உத்தேசித் துள்ளதாகவும் அறியப்படுகின்றது. இந்த ஆய்வில் மொசாம்பிக், சூடான், ஈராக், பொஸ்னியா, இந்தோனேசியா, (ஈஸ்ட் தீமோர்), இந்தியா(காஷ்மீர்), பெரு, பிரித்தானியா (வடக்கு அயர்லாந்து) ஆகிய நாடுகள் உட்படுத்தப்படும். இந்த ஆய்வு இரு முக்கிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு இட்டுச் செல்லும் எனக் கூறப்படுகின்றது. (அ) தீவிரமாக முரண்பாடுகளுக்கான காரணங்களைச் சேகரித்துச் செல்லுமிடத்து பல வெளிவராத உண்மைகள் ஆதார பூர்வமாக வெளிவருவதற்கு வழிகோலும். இதனால் உரிமைக்காகவும், சமாதானத்திற்காகவும் செயலாற்றுபவர்கள் மத்தியில் ஒரு நல்ல ஒருங்கிணைப்பு உருவாகும். இது பல பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண வழிகோலும். (ஆ) ஆய்வு மூலம் ஆதாரங்களுடன் வெளிக்கொணரப்படும் சரியான ஒரு கணிப்பை கண்முடித்தனமாக நிராகரிக்க சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளுக்கும் இனக்குழுக்களுக்கும் முடியாதிருக்கும். மேலும் இப்படியான ஒரு சரியான கணிப்பு அரசு சார்பற்ற ஸ்தாபனங்கள், பத்திரிகையாளர்கள், மத ஸ்தாபனங்கள், மனிதவுரிமையில் அக்கறை கொண்டுள்ளோர் மேலும் பொதுமக்கள், ஆகியோருக்கு அரசுகளுக்கிடையில் மாற்று எண்ணங்களையும் செயற்திட்டங்களையும் கொண்டுவர உதவியாகவிருக்கும். முக்கியமாக வெளிவரவிருக்கும் உறுதிப்படுத்திய தகவல்கள் அடங்கிய சான்றுடன் கூடிய ஆவணத்தொகுப்பு (Dossier of Evidence), ஐ.நா.சபை, உலகவங்கி, ஐரோப்பியச் சட்ட மாமன்றம், IMF போன்ற தாபனங்களைக் கூட சரியான முறையில் இயங்க உதவுமெனக் கருதப்படுகின்றது. 'பாதுகாப்பான உலகம்' பிரசுரிக்கவிருக்கும் ஆவணத் தொகுதி ஜூன் 1995இல் வெளிவரவுள்ளது. இவ்வறிக்கைபற்றி அறியவிரும்புவர்கள் - Inger Buxton, Safer World, 82 Colston Street, Bristol, UK என்ற முகவரியிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதேவேளை அரசுகள் முரண்பாட்டினாலும் போரினாலும் பாதிக்கப்படும் மக்களும் தமது நிலையினை யுணர்ந்து தமது பங்கினையளிக்க முன்வராவிடில் எந்த முயற்சியும் பலனளிக்கப் போவதில்லை என்றவொரு கருத்தும் பலரிடத்திலுள்ளது. □

ஒரு கடிதம்

ஆசிரியர்/மீட்சி

அன்புடையீர்,

‘கர்ணன் கதை: தற்கால ஈழத்தமிழருக்கு ஒரு படிப்பினை’ என்ற தலைப்பில் அந்த விஷயம் இதற்கு முன்னர் இன்னொரு புலம்பெயர்ந்தோர் ஏட்டிலும் வந்ததாக நினைவு. இந்தமாதிரியான விளக்கங்கள் முதல் தரம் கேட்கும்போது ஆழ்ந்த அர்த்தமுடையனவாகத் தோன்றுவன. சற்றே இவைபற்றி ஆராய்ந்து பார்த்தால் இந்த விளக்கங்களின் மேலோட்டமான பண்பும் தத்துவ வெறுமையும் புலனாகும். வாரியார் முதற்கொண்டு பல வேறு சாமியார் வேஷங்களும் இம்மாதிரிக் கதை சொல்லி வாரிச் சுருட்டிக்கொள்ளக்கூடியவளுக்கு தமிழர்களது அறிவு தேங்கிக் கிடக்கிறது. மிக எளிய கதைகளால் ஆழ்ந்த விஷயங்களை விளக்கிய ராமகிருஷ்ணர் போன்றோர் இருக்கிறார்கள். மறுபுறம் ஆழமான விஷயங்களையும் கொச்சையாக வியாக்கியானம் செய்வோர் இன்னமும் இருக்கிறார்கள். சி.பா.ஆதித்தனாரின் தினத்தந்தி, தமிழ்ப் பத்திரிக்கைத் துறைக்கு என்ன செய்ததோ அதையேதான் நமது கதைக்காரர்களும் இந்திய புராண இதி காச மரபுக்குச் செய்கிறார்கள். ரிக்காக்காரர் கூட பத்திரிகை படிக்க வைத்தவர் சி.பா.ஆதித்தனார் என்று பாராட்டப்படுகிறார். ஆனால் அவர் சாதித்ததெல்லாம் மிகவும் மட்டகரமான பத்திரிகை வாசிப்பைப் பரவலாக்கியது மட்டுமே. வாசிப்பின் தரம் பற்றிய அக்கறை ஆதித்தனாரின் வியாபார நோக்குக்கு இசைவானதல்ல. இனி கர்ணன் பற்றிய கதையின் விளக்கத்திற்குத் திரும்புவோம்.

கர்ணனைத் துரியோதனன் பயன்படுத்த முடிந்ததற்குக் காரணம் கர்ணனுக்கிருந்த திறமையை துரோணாச்சாரியார் அங்கீகரிக்காததுதான் என்றும், நல்ல திறமை சாலிகளை அங்கீகரித்தால் அவர்கள் நல்ல வழியில் நடப்பார்கள் என்று விளக்கம் தரப்படுகிறது. இதே துரோணரும் பீஷ்மரும் எந்த அங்கீகாரம் கிடையாததால் துரியோதனனுக்காகப் போராடினார்கள்? ஏகலைவனுடைய திறமைக்கு துரோணர் தந்த அங்கீகாரம் அந்த மாவீரனுடைய கட்டை விரலைப் பறித்தது மட்டுமே. கர்ணன் விஷயத்திலும் ஏகலைவன் விஷயத்திலும் கவனத்துக்குரிய விஷயம் அர்ஜுனனுடைய பொறாமை. பொறாமை மிக்க இந்த இளவரசன் மீது துரோணரின் பரிவு இரண்டு அநீதிகளுக்குக் காரணமாயிற்று. கர்ணன் போட்டி யிட்டு அர்ஜுனன் மீறியிருந்தால் பாண்டவர்கள் கர்ணனைத் தம்முடன் சேர்த்திருப்பார்களா? குந்தியால் கர்ணனைத் தன் மகன் என்று ஏற்க முடியாதவரை, கர்ணனும் அர்ஜுனனும் எதிரெதிரான தரப்புகளில்தான் நின்றிருக்க முடியும். எனவே கர்ணன் துரியோதனனுடன் இணைவது எவ்வாறேனும் தடுத்திருக்கக் கூடியதல்ல. இங்கே பிரச்சினைக்குரிய விஷயம், அங்கீகாரம் அல்ல, கர்ணனை மகன் என்று குந்தியால் ஏற்கமுடியாத அவல நிலைதான். அங்கீகாரத்தின் பிரச்சினை, பிறர் தமது ஆற்றலை மதிக்க வேண்டும் என்பதற்கும் அப்பாற்சென்று, தம்மையே முதன்மையானோராகக் கருத வேண்டும் என்று வலியுறுத்தும்போது, அங்கீகாரம் தனியே மனிதரிடையே உள்ள போட்டி மனோபாவத்தைத் தவிர்க்க உதவாது.

கர்ணனுக்கு நேர்ந்தது அங்கீகாரத்தின் மறுப்பு மட்டு மல்ல, குலத்தின் அடிப்படையிலான அவமதிப்பும் தான். ஏகலைவனுக்கு நிகழ்ந்த அவமதிப்பிலும் சாதியத்தின் சுவடுகள் ஆழப்பதிந்துள்ளன. நமது இதிகாசங்களில் சாதியத்தின் பிடிப்பு வலிமையானது. இது பற்றியும் நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். □

அன்புடன்

சி.சிவசேகரம்

27.12.94

மீட்சி:

பத்திரிகையாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், பல்துறை அறிஞர்கள், சமூகத் தொண்டர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு சுயேட்சைக் குழுவின் படைப்பு

வெளியீட்டாளர்:

TAMIL INFORMATION CENTRE, THAMIL HOUSE, 720 ROMFORD ROAD, LONDON E12 6BT TEL: 081-514 6390

சந்தா (12 இதற்கள்): U.K.: £7.00 வெளிநாடுகள்: £12.00

2514 504 - 1410